Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

NGA SÔ NHÂN THƯƠNG THUYẾT VẤN ĐỀ V.N

Năm thứ tư • Bộ mới Số 63 • 3 đồng • THỨ NĂM 17-11-1966

HÔM NAY: ĐẶC BIỆT KỊCH TRƯỜNG

bình minh

CƠ-QUAN ĐẤU TRANH CỦA NHÂN DÂN MIỀN NAM

XUẤT BẢN HẰNG NGÀY

CHỦ-NHIỆM: VÕ-VĂN-ỨNG — CHỦ-BÚT: QUỐC-ÂN — TỔNG THƯ-KÝ TOÀ SOẠN: LÊ-HIỀN

TÒA SOẠN VÀ TRỊ SỰ: 211 Nguyễn Thái Học Saigon — Điện thoại: 21.505 — 25.505 — HỘP THƯ: 219

Văn đề tài binh, võ khí hóa học và hơi ngạt tại L.H.Q.

MỸ XỬ DỤNG HƠI ĐỂ CHỐNG V.C

CHỈ LÀ HƠI CAY MẮT

KHI T.T. NGA

Kossyguine SANG ANH

- Khối Cộng Sản hứa viện trợ cho Bắc Việt 1 tỷ Mỹ kim
- TRUNG CỘNG TIẾP TỤC PHÁT TRIỂN NGUYÊN TỬ MÀU CHỐNG

NÚI LƯỢC (AP) — Tạp chí «Newsweek» xuất bản tại Hoa Kỳ vừa rồi cho biết là các Quốc Gia Cộng sản nhân hội nghị thượng đỉnh của khối này, mời đến tại Mạc tư khoa đã vắng lòng gọi viện trợ quân

XEM TIẾP 5 TRANG 4

Tình Hình CHIẾN-SỰ Lần thứ nhứt trong chiến cuộc V.N.

TẬP TRUNG 30.000 QUÂN MỸ TẠI CHIẾN KHU C

★ *Tịch thâu 2 tấn tôn của V.C. trong vùng Tây-Ninh*

★ *Việt Cộng bắn rớt 3 trực thăng Mỹ ở chiến khu C ?*

★ *Pháo đội BV bắn 2 chiến hạm Mỹ*

SAIGON.— Hôm qua 15-11, các súng của V.C đã bắn rơi 3 chiếc trực thăng của Bộ binh Hoa Kỳ trong tỉnh Tây Ninh, cái giờ sau khi các oanh tạc cơ không lì B.52 đội bom cắn cứ bí mật của sư đoàn VC.

Một phát ngôn viên quân sự Hoa kỳ nói rằng : Ôm không được bao nhiêu vì vụ 3 phi cơ trực thăng bị bắn cùng một các tin tức về tổn thất và hoạt động mới của các đơn vị trong khu vực chiến khu «C», là sau tuần trước đã diễn ra những trận đánh ác liệt.

Trước, Bộ Tư Lịnh Hoa kỳ báo cáo rằng có dụng độ nhẹ trong vùng 96 cs Tây Bắc Saigon, là nơi lực lượng Hoa kỳ tìm lao nhốt đã được đóng đông tới.

B. 52 sáu ngày liền dội bom vùng chiến khu C

Hôm qua 15-11, các oanh tạc cơ

XEM TIẾP 4 TRANG 4

Mìn nổ

TẠI TRỤ SỞ HỘI ĐỒNG XÃ BÌNH CHÁNH

GIA ĐỊNH.— Đêm 14-11, VC đã gửi 1 quả mìn nổ đổ đội tại hông trụ sở Hội Đồng Xã Bình Chánh (Gia Định) và phóc kích bằng pháo lựu vào trụ sở. Văn phòng xã và 1 nửa nhà của trưởng trung học bân công bị hư hại.

3 người bị bắt cóc

Cùng đêm 14-11, ấp Nguyễn văn Thọ thuộc viên cảnh sát tại bà Châu Thành (Bà Chiểu) và 1 thầy thủ lên Nhưrông vẽ quê thăm nhà ở ấp Tân sinh 5 xã An phú Tây Gia Định. Khoảng 11 giờ đêm, 2 anh này đang ngủ thình lình có mấy tên VC đến vây nhà. Đặp cửa xông vào bắt cóc 2 anh đưa đi mất tích. Hiện nhà chức trách đang mở cuộc điều tra.

GIA ĐỊNH.— Đêm 14 rạng 15-11 có mấy tên V.C đến vây nhà ông trưởng ấp tân sinh 5 xã Tân tức Bình Chánh và xông vào nhà bắt các ông này đưa đi mất tích. Hiện chưa rõ số phận ông này ra sao.

NỔ TẠI CƯ XÁ PHÁI BỘ CỐ VẤN MỸ Ở ĐÀ NẴNG

Nhà của Đại tướng L. WALT, tư lịnh T.Q.L.C, Hoa Kỳ ở trong cư xá này

SAIGON.— Vào khoảng 2 giờ sáng qua một tiếng nổ đổ đội đã phát ra từ cư xá của Phái bộ cố vấn Hải quân Hoa kỳ ở Đà Nẵng ở ấp Bộ tư lệnh III quân lực Hoa Kỳ

XEM TIẾP 8 TRANG 4

Làm tiền người sửa nhà

Một kiểm soát viên TY VỆ SINH Đ.T. bị bắt

ĐÔ THÀNH.— Anh Nguyễn văn Nghĩnh 37 tuổi, tại số tức xá ở bà Phạm thế Hiển đi vay nợ để sửa chữa lại căn nhà. Hôm vừa qua, 1 người ăn mặc sang trọng tự xưng là nhân viên kiểm xét Ty vệ sinh đô thành, đến hỏi giấy phép sửa chữa nhà. Anh Nghĩnh thú thực là không có giấy phép. Người này bảo, nếu biết điều, đưa 3 số tiền là xong, bằng không, thì phải trả hạ. Anh Nghĩnh tiền nào sẽ

XEM TIẾP 8 TRANG 4

Nhưng đại biểu Hung Gia Lợi kết tội Hoa Kỳ dùng hơi có hại cho người lớn và người khoẻ mạnh.

LIÊN HIỆP QUỐC (REUTER).— Hôm 14-11, Hoa Kỳ đã lên tiếng chống lại các quyết nghị của khối Nga Sô về vấn đề tài binh, mà trong đó quyết nghị kêu gọi các nhà nghiên cứu hóa học và các quyết nghị khác lên án các chuyến bay không hàn cơ của các phi cơ mang bom nguyên tử và khinh khí.

Ông William Foster của Hoa kỳ đã tuyên bố tại ủy ban chính trị Liên Hiệp Quốc là 2 quyết nghị đó đều có tính cách tuyên truyền.

Ông Foster đã nhắc lại lời cảnh cáo của ông là những ai được đưa tuyên truyền vào các cuộc tranh luận của ủy ban sẽ cản đề tài bình, sẽ hoàn toàn phải chịu trách nhiệm về các hậu quả.

Ông Foster đã nêu chi tiết các lời kết án hôm thứ Sáu vừa qua của ông Karoly Csatorday (Hung Gia Lợi) người đã nêu ra quyết nghị nhằm lên án việc xử dụng hơi ngạt và các vũ khí hóa học để tiêu diệt tập thể, như một tội ác «quốc tế».

Ông Foster cho biết việc quân lực Hoa Kỳ và Nam Việt Nam xử dụng hơi để chống Việt Cộng chỉ là hơi cay mắt. Hơi đó không có hại quá lâu dài và tương tự như hơi của cảnh sát xử dụng để khóc mắt các cuộc bạo động tại hơn 50 quốc gia trên thế giới.

Ông Foster tuyên bố như sau :

XEM TIẾP 0 TRANG 4

NHƠN KỲ NGHỈ LỄ CUỐI NĂM

ĐẠI SỨ LODGE CÓ THỂ tạm rời nhiệm sở vào tháng tới ?

HOA THỊNH ĐỐN (AP).— Như tin đồn loan, hôm nay các tin tức nghe được tại Hoa Thịnh Đốn cho biết là đại sứ Hoa Kỳ Henry Cabot Lodge có thể tạm rời nhiệm sở của ông tại Việt Nam vào tháng tới, nhân kỳ nghỉ lễ cuối năm.

Hiện nay chưa thấy có sự xác nhận nào là tại Đại sứ Lodge quả thật trở về nước.

ĐẠI HỘI LIÊN HỮU PHẬT TỬ THẾ GIỚI

Quyết định cấm Phật tử KHÔNG ĐƯỢC HOẠT ĐỘNG CHÁNH TRỊ

SAIGON (VTX) — Thượng Tọa Thích Tâm Châu, Viện Trưởng Viện Hóa Đạo, Trưởng phái đoàn Phật Giáo Việt Nam tham dự Đại Hội Phật Tử Liên Nguyên thế giới kỳ tám tại Chulong Mat (Thái Lan) đã trở về Sài Gòn lúc 10 giờ sáng 15-11.

Tại phi trường Tân sơn Nhất, Thượng tọa Tâm Châu đã tuyên bố sắc nhận với báo chí là tại Đại hội này bản hiến chương của Phật Tử Liên hữu Thế giới đã ghi thêm điều ngăn cấm Phật tử không được tham dự vào các hoạt động chính trị.

Đáp câu hỏi về sự hiện diện của đại diện Nga sô tại Đại hội, Thượng tọa Tâm Châu cho biết trong suốt thời gian kéo dài 9 ngày, đại diện của Nga sô

XEM TIẾP B TRANG 4

ĐẠI ÚY

NG.-NGHIỄM-TÔN Tân Quận Trưởng BÌNH CHÁNH

GIA ĐỊNH.— Hồi 10 giờ 30 sáng, 14-11-66, tại Văn phòng Quận Bình Chánh đã cử hành lễng trao Lệ Bản giao chức vụ Quận trưởng giữa Đại Úy Nguyễn Nghiêm Tôn (Tân) và Thiếu Tá Trần Trọng Nghĩa (Cựu).

Buổi lễ đặt dưới sự chủ tọa của ông Ng. thân Đã, Phó Tỉnh trưởng H.C.dại diện Y. Sĩ Thiếu Tá Bùi thế Cầu. Tỉnh trưởng Gia Định và một số đông Thân hào Nhân sĩ Địa phương.

Sổ tay

của TRẦN TẤN QUỐC

1 KHÍA CẠNH ĐẶC BIỆT của CHIẾN TRANH V.N.

Người tin Mỹ (UPI) từ Saigon loan báo hôm đầu tháng này cho biết, tình đến nay quân đội Hoa Kỳ và Đồng Minh tham chiến tại Việt Nam đã tịch thu được của Việt Cộng tổng số gạo đến **một triệu tấn** — hay một triệu ngàn ki-lô — trong các cuộc hành quân tại miền Nam V.N. Vì không có hoàn cảnh chuyển chở, nhưt là không cho V.C. hưởng số gạo không lồ này, các lực lượng hành quân phải... đốt tất cả một triệu tấn đã tịch thu. Người tin trên cũng cho biết thêm, trong những cuộc hành quân, đã có nhiều lần binh sĩ Hoa Kỳ phải đùng súng nắt hết gạo của V.C. giấu trong các bọc nhỏ đem... đổ xuống suối.

Chiến tranh thì có nhiều khía cạnh không ngờ. Đến vụ đốt cả triệu tấn gạo như kể trên là một khía cạnh đặc biệt của chiến tranh Việt Nam. Nếu tính ra, mỗi người ăn 500 gr ram gạo hay nửa ký lô mỗi ngày 2 bữa, thì số một triệu tấn gạo đã bị đốt bỏ đã khỏi trở về tay VC có thể nuôi MỘT TRIỆU NGƯỜI trong thời gian 5 NĂM RƯỠI.

Như ai nấy đã biết, miền Nam VN vốn là một vựa lúa nuôi luôn nhân dân hai miền Trung và Bắc Việt trong thời binh. Nếu gặp hai năm liên tiếp trồng mùa, số gạo của miền Nam V.N. còn có thể dư ra để xuất cảng là khác.

Thế nhưng trong những năm sau nầy, đã không còn cung cấp cho B.V. nữa, song số gạo của miền Nam lại không đủ nuôi riêng nhân dân số Việt Nam, từ vĩ tuyến 17 trở xuống. Tình trạng miền Nam thiếu gạo ăn, đặc biệt là ở Saigon và nhiều tỉnh ở Trung phần đã phát hiện từ năm 1965, khi chiến tranh bước sang giai đoạn quyết liệt. Lại có một khía cạnh khác đáng chú ý. Đồng thời với sự sút kém về sản xuất, các phương tiện chuyên chở vốn gặp thêm thường gặp khó khăn, có khi bị tắt nghẽn vì chiến tranh tàn phá, làm gạo ứ đọng tại một vùng nầy và thiếu hụt tại một vùng khác.

Trở lại tình trạng miền Nam V.N. thiếu gạo, người ta ghi nhận rằng, từ năm 1965, nhân dân ta bắt đầu ăn bánh mì cung cấp Chính năm viện Mỹ, Mỹ phải cung cấp cho Việt Nam Cộng Hòa 200.000 tấn gạo (hay 200 triệu ki lô) theo «chương trình thực phẩm phụng sự hòa bình». Vì năm nay (1966) miền Nam V.N. cần phải tiếp nhận 300.000 tấn gạo của viện trợ Mỹ theo «chương trình viện trợ», Có vậy, nhân dân ta năm nầy mới có đủ gạo ăn. Và hiện nay, binh như Việt Mỹ đang thương thuyết một thỏa ước nữa trong

(Xem tiếp trang 4)

LẠI MỘT phEN LÊN RUỘT

PHI CƠ CHỞ PHÁI ĐOÀN BÁO CHÍ VIẾNG THĂM CAM RANH BỊ TRỰC TRẶC MÁY MÓC

SAIGON.— Chiếc phi cơ Caribou chở phái đoàn báo chí Thủ Đô năm 13 ký giả, viếng Cam Ranh sáng 15-11 đã phải trở lại phi trường Tân Sơn Nhất vì một động cơ bị trục trặc khi đang bay trên không phận Biên Hòa. Cuộc viếng thăm nầy đã phải tạm hoãn.

Tiếc lại mới của cơ quan USPAO, phái đoàn báo chí Thủ đô đã viếng thăm Cam Ranh trong ngày để quan sát tại chỗ cung nghệ thuyết trình những công tác do cực cơ quan Liên hệ Hoa Kỳ và Việt Nam đã thực hiện được trong thời gian qua.

Phi cơ chở phái đoàn, sau khi cất cánh được 15 phút thì động cơ bông bị trục trặc khiến cánh quạt ngừng quay trong hai phút. Tuy nhiên nhờ sự bình tĩnh và tài điều khiển khéo léo của viên phi công Hoa kỳ, phi cơ đã đáp trở lại phi trường Tân sơn Nhứt an toàn.

HỘI ĐỒNG ĐÔ THÀNH ĐỀ NGHỊ

CẤP TỐC TẬP TRUNG tất cả hành khất và người cùi

SAIGON.— Hội Đồng Đô Thành trong phiên họp chiều 15-11 Tòa Đô Chính đã quyết định đề nghị với Bộ xã hội cấp thời đón các hành khất và bịnh nhân cùi hiện có mặt tại thủ đô và các thị trấn ven đô để tập trung lâm nơi dưỡng thích đáng tình thần từ thiện giúp đỡ người xấu các trung lâm nơi dưỡng thích đáng tình thần từ thiện giúp đỡ người bịnh phước.

Hội Đồng cũng định sẽ đưa lên Bộ Xã hội một số ý kiến nhằm cải thiện các trại cải sinh hành khất và các trại cùi như huấn luyện kỹ cán bộ xã hội và tác phong đạo đức cho đúng với tình thần hướng thiện và bác ái, tổ chức lại đời sống của hành khất và bịnh nhân cùi tại các trại tập trung với đầy đủ cơm, áo, mùng mền, huấn nghệ cho họ và nên tạo cấp cho họ có tiền tiêu vặt theo các thói quen như trầu cau, thuốc lá v...

Nữ nghị viên Trần Kim Thoa, thuyết trình viên đề nghị, cho biết gần đây có một số khá đông hành khất và bịnh nhân cùi vất xuất hiện đi ăn xin tại Thủ đô.

Bà việt lá có thể vì

XEM TIẾP M TRANG 4

Làm ăn kiếm mới tại Thương Khẩu

XUỐNG DƯ 72 kiện hàng giá độ 10 triệu

ĐÔ THÀNH.— Nạn trộm thương khẩu, hoạt thông nay có phần dịu bớt, nhưng cho nhiều vụ trộm lặt vặt vẫn thường xảy ra, Cảnh sát thương khẩu, vào rốt mở cuộc điều tra, hôm vừa qua đi tuần trên bến sông Saigon, bắt gặp 2 chiếc

XEM TIẾP Y TRANG 4

Vì nhiều tin cần đăng gấp. Xin các bạn đọc lí kỳ bài :

«Quanh vụ cặp tình nhân lỏa thể ôm nhau tự tử»

Trân trọng các lỗi cùng độc giả.

Y-KIẾN CHÚNG TÔI

Ngồi sòng «đánh bạc» VỚI TIỀN CỦA MÌNH

♥ Bài của QUỐC-ÂN

II.— Trong số báo hôm qua chúng tôi đã thuật lại những hành động rất «cà lăn» của Học giả Hồ Hữu-Tường, do chính ông Tường-kể lại trong tuần báo Hòa-Đồng.

Đọc những chuyện «cà lăn» của ông Tường, chúng tôi chạnh nghĩ đến mình thì nhận thấy mình cũng thuộc loại «cà lăn lớn» ?

Ngày trước, khi Tây cần là chủ nhân ông xứ nầy thiên hạ chạy theo Tây kiếm chác, lớn thì kiếm chác cỡ lớn, nhỏ lại kiếm chác cỡ nhỏ, mang rắn đội mồ nghinh nghinh ngang ngang thì mình lại chống Tây ra mặt, bị «bỏ», bị dân vật đủ kiểu, viết cho báo nào thì bảo ấy đồng cảm, một năm thất nghiệp bỏ đồng ô tháng !

Đến trào Diệm, Việt nam «độc lập» rồi, mình cũng bị cảnh chung, bị khó dễ đủ đều. Khi Phật giáo và sinh viên tranh đấu, nhiều bảo khác...

«chửi» các tăng sĩ bị bắt. Nhưng Bộ Biên tập «Tiếng Dân» nay một phần lớn là Bộ Biên tập Bình Minh lại từ...

Đào chánh xong, nhiều kẻ theo Pháp, theo Diệm vẫn còn phấp phấp, có kẻ lại lên nhiều, nhứt là Lục Khánh chính tỷ. Báo Tiếng Dân lại bị bọn cướp công cứu cách mạng đồng cửa ! Lục Khánh đang là «số đách» xứ nầy, hễ hắt lên lối, thì trên nhựt báo «T.Đ.» chúng tôi nói thẳng với tướng Khánh rằng...

(Xem tiếp trang 4)

TÂN SƠN HÒA

cháy lớn:

Một em bé chết cháy, 1 thiếu phụ gãy chân, và 2 người bị phỏng

GIA ĐỊNH.— Lúc 9 giờ 35 đêm 15-11 thình lình có lửa phát cháy tại 1 căn nhà ở đường Bắc Hải thuộc ấp Lộc Hòa xã Tân sơn Hòa Gia định và thiêu rụi 11 căn nhà vách ván lợp tôn, làm 1 em bé chết thiêu, 3 người bị thương.

Đầu tiên lửa phát cháy tại căn nhà số 51/3 do ông Nguyễn đức Vượng, tài xế, làm chủ và cháy lan qua các căn nhà kế cận. Đội cứu hỏa Đô thành được tin cấp báo đến nơi đạo ấp sau vừa tiếng đồng hồ

XEM TIẾP D TRANG 4

HỘI ĐỒNG DÂN QUÂN QUYẾT ĐỊNH

HỘI ĐỒNG XÃ SẼ ĐƯỢC toàn dân trong xã bầu cử VÀ NHIỆM KỲ LÀ 3 NĂM

SAIGON.— Suốt trong bu phiên họp vừa qua, Hội đồng Dân Quân chỉ một chấp thuận ba điều khoản tu chỉnh về việc cải tổ nền hành chánh xã ấp như sau :

ĐIỀU 1) Nay đặt nền hành chánh xã dưới quyền quản trị của hai cơ quan là Hội đồng Nhân Dân Xã và Ủy ban Hành chánh Xã.

ĐIỀU 2) Hội đồng Nhân dân Xã gồm có tám (hay vì xác như dự thảo sắc luật) đến 12 hội viên do dân trong toàn xã bầu lên theo thể thức phổ thông, trực tiếp và kín Thể thức bầu cử Hội đồng Nhân Dân sẽ do một sắc lệnh riêng ấn định.

XEM TIẾP X TRANG 4

TÒA ÁN

Một tiểu đội phó trinh sát Việt Cộng BỊ ÁN KHỔ SAI CHUNG THÂN

SAIGON.— Trong phiên nhóm chiều 14-11-66 tại bến Bạch-Đằng tòa án quân sự mặt trận miền 3 chiến thuật đã tuyên phạt Nguyễn-Văn Chánh kể danh Nguyễn Thái Bình chung thân khổ sai sở tội phản nghịch và gián chiến cụ bất hợp pháp.

Cùng liên can vào vụ nầy, Đỗ văn Đực bị danh Đỗ văn Phương cũng bị lên án 20 năm khổ sai. Trong cuộc xét vấn cũng như ra trước tòa, bị can Nguyễn văn Chánh đều nhận nhận khoảng tháng 8-62, vào 8 thanh niên khác tự ý thoát ly theo VC và được đưa đi huấn luyện chính trị 10 ngày tại bờ sông Mã Đã chiến khu D.

Sau thời gian học tập, y được phép vào Trung đội BI sản xuất thuộc Đại đội C 560. Tới tháng 6-63, y được kết nạp làm đoàn viên thanh niên nhân dân cách mạng đoàn vị C.560 với bí danh Ng. Thái Bình.

Ngày 12-1-64 y được đề đạt lên Tiểu đội phó Tiểu đội 3-1 Đại đội trinh sát thuộc Trung đoàn Đồng Nai Ngày 14-7-65, y cùng 3 trinh sát khác đi theo Tám Anh cắt rừng từ xã Tam Thiệu về căn cứ Trung đoàn tại Cù Bi, nhưng vừa đến quốc lộ 15 Long Thành thì bị Quân đội Quốc gia phục kích bắt được cùng tịch thâu của y 1 súng carbine, 200 viên đạn và 1 lựu đạn.

Còn Đỗ văn Đực thì khai lốt tháng 2-66, do sự tuyên truyền của VC, y đã thoát ly gia đình đến doanh trại của Đại đội C206 trinh sát đóng tại vùng Bà Đã, tại đây y được huấn luyện chính trị 9 ngày.

Ngày 16-5-65, y được đưa tới căn cứ trí ẩn của Đại đội 206 và được ghép vào Trung đội 2IC 206 và được huấn luyện về quân sự. Sau 2 tháng thực tập, y được bổ xung cho tiểu đội 4/2/6206 và được đặt bí danh là Đỗ văn Phương. Ngày 14-7-65 y cùng 2 tên Chánh và Minh theo bảo vệ 2 cao cấp, đi điều nghiên và dọn đường từ Tân Thiên đến Cù Bi, nhưng khi đến quốc lộ 15 thì bị Quân Đội Quốc Gia phục kích bắt được y cùng với Chánh và 1 khẩu garant với 7 băng đạn và 1 quả thủ pháo. Sau lời buộc tội nghiêm khắc của Đại úy Ủy Viên Chính Phủ, Tòa đã tuyên phán bản án trên.

Xem trang 4 :

Kết Quả Xổ Số

LOẠI 11C, CC, CCC.

BÌNH - MINH

khóa sổ vàng cứu lụt với số bạc **304.157Đ.**

Trước cảnh mãn trời chiếu đất của cả trăm ngàn gia đình đồng bào ở Miền Tây vì nạn lụt tàn phá, nhựt báo **bình-minh** *đã biên trước hơn hết đã mở quyên xã vàng cứu lụt và sau hơn một tháng nhờ sự hưởng ứng nồng nhiệt của các giới đồng bào, số tiền cứu lụt lên tới 304.157 đồng. Lần đầu tiên kể hồi hồi Nhiệm đã trao cho Bộ Xã hội 24.000đ. Vào ngày 18-10 số số con lụt sẽ được trao tay nạn nhân.*

Bắt đầu từ hôm nay 16-11-66, **bình-minh** *trân trọng công bố khóa sổ vàng cứu lụt nó chân thành cảm tạ lòng hảo tâm của đồng bào, nhứt là Anh, Chị em Lao động và Học sinh.*

CHUYỆN MỖI NGÀY

♦ MÁCH LẺO và LƯỠI LÊ phụ trách

Đồng lương... dân biểu

Hôm rày, hồng nghe ai nói chánh thức đồng lương Dân biểu mới tháng là bao nhiêu. Hôm nay, tin hành lang Nhà Hát Lớn Saigon «tung» ra, mỗi me-xớp dân biểu được quyền «liêm» 27 ghim cộng thêm 5 bù... lẻ mỗi tháng.

Con số nầy có chắc chắn chưa ? Hồng biết. Ai định số lương ấy ? Cũng hồng rõ. Dân biểu đã lãnh lương tháng nào chưa ? L.L. cũng mù tịt luôn.

Chi biết rằng, có một ông dân biểu quen gặp L.L. rồi... tâm tình : « Hồm rày, tùng bồ mẹ. Mỏa vết gần hết tiền ... hà xà đồ... chưng điện cho cô « vô » ở Quốc Hội. Ý là hồi lúc ra... mắt hồng có chơi cái chuyện « dao to búa lớn », tung bạc thấy ngộp con mắt như mấy me xớp khác. Xài « cây nhà lá vườn », vậy mà bảy giờ muốn... sạt nghiệp chỉ vì hồ cô « mặt mốt » thì phải lo... đó « tùng tùng » nào là quần áo, giày dép, cà vạt v... v... và v... cho xứng...

Nghe cái chuyện « sạt nghiệp » nầy, L.L. mới tính lấm thêm Tính rằng dân biểu nghỉ được 8 tháng trong Quốc Hội, lãnh được chẵn chẵn 220 ghim. Suốt 8 tháng đi mãm việc dân việc nước, mỗi me-xớp dân biểu phải sắm và bị hao mòn quần áo, vì chỉ lết gót mấy sang giờ khác, xíu xíu 50 ghim. Giày dép cà vạt thêm 10 ghim.

Tô chức ăn nhậu với anh em... đồng khối lại rai mỗi tháng một lần mất me nó thêm... 80 ghim.

Tiền xe phóc tới lui Quốc Hội và tiếp tân B lộc thêm 10 ghim nữa.

Vì chi, những « đại... chi phí » đó cộng lại là 150 ghim. Còn lại 70 ghim.

Nếu nhỉ máu anh hùng... bắt ngờ, 70 ghim đó trong 8 tháng cũng đám tiêu luôn vào những « tiêu chi phí »... bao hồng hấp dẫn, mê ly, rần rựa...

Như thế là bà xã và đàn «oát con» ở nhà rán... tự lực cánh sinh. Và như thế, mấy me xớp dân biểu hiu trên cũng khỏi mất công mở vén phòng, mướn thơ kỳ ngồi tiếp xúc với cử tri như đã hứa hẹn lúc ra tranh cử.

Trong lúc đó thì me xớp dân biểu cũng « tự túc » luôn, bằng cách ngày hai buổi: đi dự tiệc tiếng ăn nhậu luôn phiên trong hàng ngũ dân biểu, hoặc chịu khó đi dự... tiếp tân thường trực mỗi ngày.

(Xem tiếp trang 4)

bình minh Kịch Trường

26 NĂM SAU

XEM LẠI CA KỊCH « VỢ VÀ TÌNH » VỚI THÀNH PHẦN DIỄN VIÊN MỚI

CÔ KIM HOÀNG

trong vai người vợ trẻ : PHƯỢNG

Sao Năm Châu lại... quên Nguyệt Thu?

● Bài của TRẦN TỪ-VẤN

Quý báo chỉ được biết Năm Châu ấp ủng một dường lối hướng dẫn nghệ thuật riêng biệt trên sân khấu « Ánh chiếu Dương », như khai thác triệt để tài năng tiềm ẩn của nghệ sĩ trẻ đã có tên hoặc chưa có tên. Do đó, việc phân vai trình diễn không cần cứ các « tên lớn » hay « tên nhỏ » của nghệ sĩ để trao cho vai chính hay vai phụ.

Dù được hiểu như vậy, song chúng tôi cũng không xoa bỏ hết sổ lo ngại khi nhìn qua chương trình của vở « Vợ và Tình » thấy 3 vai trong yếu được giao cho 3 nam nữ nghệ sĩ rất xa lạ với ca kịch phàm xã hội bắt bù của Ng. thành Châu. Đó là :

— Cô Kim Hoàng : vai Phượng (người vợ trẻ rất ngây thơ gần như ngờ nghệch của nhà điêu khắc Trần tích Lương).

— Cô Hương Xuân : vai Thu (người tính lưỡng tuổi và sành đời của nhà điêu khắc).

— Bản Xuân Phát : vai nhà điêu khắc Trần tích Lương (một nghệ sĩ mang mệnh tàm tư rất loạn trước Vợ và Tình).

Với 3 nghệ sĩ khá ái nây, chúng tôi không xa lạ, trái lại, còn hiểu ít nhiều tài năng độc đáo của mỗi người. Nhưng nhìn qua thành phần trên, chúng tôi đâm ra lo lắng từ bài. Nói lo lắng của một kẻ đã quan niệm nghệ thuật trình diễn là cao đẹp, có tác dụng sâu rộng trong tâm tình quần chúng, của một kẻ đã từng xem « Vợ và Tình » không hiểu bao nhiêu lần trong 26 năm qua với những thành phần diễn viên khác nhau gồm toàn là những bậc ngọc quý của sân khấu ca và nhạc kịch ; mà kẻ đã nhận ra những đặc điểm trong tuồng của Nguyễn thành Châu, như rất khó diễn nổi khi diễn cho tới là chính mình đã bước cao thêm một nấc thang.

Đứng ra, chúng tôi không bao thì đến vô lý để thì Xuân Phát phải hiện thân một Tử Anh qua vai Trần tích Lương cùng như Hương Xuân phải là Thanh Loan và Kim Hoàng phải là Ngọc Hải.

Mặc dù gác bỏ mọi sự so sánh để xem « Vợ và Tình » với sự nhận xét của 1 khán giả mới gặp những

> Vì chính chủ cho trương KỊCH TRƯỜNG, chúng tôi xin tạm gác các bài thường lệ lại một kỳ.

Xem trang 3 :

Cho buồn LÒNG AI

◆ của DƯƠNG TRỪ LA

Phượng. Thu, Lương lần đầu tiên song thành thật mà nói, chúng tôi chưa thỏa mãn lắm.

Diễn lâm chúng tôi ngạc nhiên ngay khi xem chương trình là thấy Kim Hoàng đóng vai Phượng và Hương Xuân được giao phó vai Thu. Như đã nói, Phượng là một người vợ trẻ, ngây ngô với tình, hiểu nghĩa «yêu» 1 cách nông cạn, ngây thơ đến đổi anh chồng bảo cưng là Phượng cười ngày ngất, bảo nín là... nín khe. Còn Thu là một người đàn bà sành đời và lịch duyệt, nhời lẽ biết phân biệt hẳn hỏi «vợ là gì ?» và «tình là như thế nào ? ».

Khi muốn lôi kéo người đàn ông vừa chân chế mình phải trở lại với mình. Thu có đủ sự dịu dàng từ cử chỉ đến lời lẽ tạo thành mảnh lực quyến rũ khó chối từ đối với người đàn ông đã hiểu biết năng cần kẻ từ chọn lông, kẻ tóc » trong suốt bốn năm mái miệt... Đến lúc phải đương đầu trong cuộc tranh đấu vì tình, sự dịu dàng quyến rũ của Thu đổi ra quyết liệt, dành thép, không lui bước trước những trở ngại, để gặt hái nhiều thắng. Đứng là một người đàn bà tuy yếu đuối về sức lực, song giá diện kinh nghiệm về trường tình.

Độ là những bản chất khác nhau như 2 thái cực của 2 nhân vật nòng cốt trong bi kịch « Vợ và Tình ». Có thể không sự lầm khi nói rằng, nghệ sĩ Nguyễn thành Châu đã rất bao nhiêu kinh nghiệm sống của mình để dựng nên ca kịch phàm bất hủ nầy.

Như vậy, qua sự phân vai quá tào bạo của Năm Châu, hai nữ nghệ sĩ Kim Hoàng và Hương Xuân có lâm sáng lại nổi 2 nhân vật điển hình Phượng và Thu với bao nhiêu tâm lý phức tạp phát hiện bằng cử chỉ và hành động của mỗi người ?

Với kim Hoàng, lúc còn cùng tác cùng đoàn «Kim Chung» cô đã từng đóng vai «đào con» ở cải tuồng ngày thơ chưa biết tình, «xem rất đuyên dáng. Nhưng, do lâu... tuồng Tàu hoặc tuồng... ngoại lai. Còn «Vợ và Tình» là tuồng xã hội 100 phần 100 Việt Nam ch Ng. thành Châu viết.

Chúng tôi muốn nói, không nên cần cứ thành tích diễn xuất tuồng Tàu để phân vai của tuồng xã hội Điều nầy, đem nói với Năm Châu chẳng khác « múa riêu qua mắt thợ ». Nhưng «Ánh Chiếu Dương» không tìm ra nổi cô đào để đóng vai Phượng chăng ?

Nếu Hồng Hạnh quá thật đã trở về song quá trễ thì... Nguyệt Thu đó !

Thiết tưởng, giao phó vai Phượng cho Nguyệt Thu còn hơn là bắt em thì một vai quá xứng vừa rồi là nàng Cách Lan trong « khi đào hát trả ơn ».

Nhà lại 26 năm trước, khi cô Ngọc Hải còn bé bỏng, chỉ biết hàm hát mà chưa ý thức nghệ thuật là gì thêm vào đó, Ngọc Hải một

Cô NGỌC HẢI (mặc áo dài) 26 năm sau, đã từ ngày đóng vai Phượng trong «Vợ và Tình» 1940. Và cô KIM HOÀNG tức Phượng 1966.

CHUYỆN CẢI LƯƠNG TRONG TUẦN

Thanh Tao vào tuồng

Khi giới thiệu với chúng tôi lớp viếng đoàn « Tao Hòa Lan », cô Ủi Bích Lan cho biết ông thầy (tức nghệ sĩ Thanh Tao) sẽ là nhạc trưởng cô nhạc của đoàn. Chúng tôi có vẻ ngạc nhiên vừa tiếc vì ở đây nghệ « còn cái được » ở Thanh Tao như Lão Mưỡi, và lâm hề mười chẳng hàn.

Rồi chúng tôi tìm cùng nguồn cội nào đó. Nghệ sĩ nầy sẽ phải trở về với ý trí một điều viên. Quả thật như vậy, một buổi viếng thăm đoàn lên thời nhà chúng tôi thấy Thanh Tao cầm « rôle » tập tuồng mà đôi mắt đi mang kiếng trắng. Con gái mà anh Tự ý Cựu bảo.

Anh Bảy...Cùng vào

Ông bầu Bảy Cao chức giám đốc kỹ thuật đương kim của đoàn T.H.L. cùng thầy ca vọng cổ trong vở tuồng mới của Quy Mộc, tập kế tiếp vở « Hai cánh chim Bằng. Như vậy thì quả 2 ông bầu cựu nay có rủ nhau rồi, nên « anh tự vào tuồng anh Bảy cùng vào theo. Chớ tài nào mà...nhịn nổi !

Hùng Cường đã có mặt trên Sân Khấu Dạ Lý Hương

Đi ngang rạp Quốc Thanh, người ta thấy quảng cáo tên Hùng Cường vừa vẽ gia nhập đoàn, và vẽ có một trong tuần lễ thì nhì của vở tuồng xã hội «Người Cha Vô Thừa nhận» của Hà Triều Hoa Phương.

Theo kỷ giả Trong Viên khám phá đây là 1 vở hát cải đổi lựa. Chính nó là vở «No Lì Con Tôi» đã diễn trước đây ở đoàn Hữu Tân Cổ nhưng vắn tắn ra khách—chẳng thấy nhắc tổ chức Hoạnh Chẩy Minh luôn hết bực vòi nâng tuồng cả bề sao ?

À mà ngộ, chẳng rõ hoa sẽ vẽ kiểu cụ thể nào mà 2 chữ «Hùng Cường» từ bố trước rạp Dạ Lý Hương người ta đọc thấy là « Hùng Cường ». Đối tên mới chẳng Dạ Xuân và Ông Hiếu ?

Tố trưt - Công Tự lông vịt - đo Năm Ấn làm Giám Đốc.

Chúng tôi đã có lần loan tin cải phòng trào mua giấc hát của đoàn DLH cũng đã đến Tân Cổ Giang Lao vẽ gia nhập — do những nghệ sĩ tiềm đoàn nài mua. Và có lần đến tiên đoàn Năm Ấn vừa gia đăng hát. Tưởng đâu đã bít thành nào hay ông bầu cũng «nhìn» cho ông tiền đạo một tuần kiểm lời xài chơi. Và đã cho nhóm quản lý bán vé đầu cổ lớn. Năm Ấn đã ngồi thành lập một « công ty » với nhiều vốn để hàn lâu lâu coi vào tuồng ăn thì mua một lần, và Công ty được đặt tên là «công ty lông vịt» (theo một vai của Hoàng Giang trong tuồng « Chuyện tình 17 » trên sân khấu TMTN) gồm có các anh Huỳnh Quý, Em, Hồng Việt, Tấn, Nhơn Anh mà Năm Anh được cử làm giám đốc.

Khai trương cho Công ty, Mua gần tuần thì nhì của DLH tại rạp Thủ đô từ 7 đến 13-11, Công ty bị 13 đồng 60 ngân (theo lời Năm Anh). Mới khai trương mà chẳng biết cỡ kiếng, ai lại lựa đợt ngày là con số 13 chế cho xui quá ?

Đồng đã thừa cho Tổ mà tại nghiệp ông

Đáng mừng hay đáng lo?

— Từ khi đặt phái tuyển «nữ tuyển tuyển hình» lập song là phát hình thì chương trình văn nghệ nổi đêm đêu có hiện cho khán giả một màn cải lương đặc biệt như diễn tại rạp với hình ảnh và âm thanh thật rõ ràng.

(Xem tiếp trang 4)

RỜI ĐOÀN TMTN SAU 10 NĂM CỘNG TÁC

HỮU PHƯỚC ĐI Ở VEN TOÀN

hay là cái đẹp hiếm có của người nghệ sĩ

BÀI CỦA H. CÔNG MINH

Việc Hữu Phước rời đoàn Thanh Minh Thanh Nga — một sân khấu mà anh đã cộng tác với thời gian trên 10 năm liên tục — đáng nay không còn là một điều hiếu (?) của mọi người nữa, mà thật sự đã được «phi» vào «lịch sử cải lương» kể từ 7-11-66 Hữu Phước là diễn viên của đoàn «Hương Mùa Thu».

Dầu ai có nhiệt tâm theo dõi mọi biến chuyển sinh hoạt của giới sân khấu ca kịch, dầu khán giả ái mộ hàng tán thưởng tài nghệ của Hữu Phước trong bao nhiêu năm cộng tác trên sân khấu T.M.T.N... ắt ngại giùm cho Hữu Ph. trước một «quyết định trung lai», thì đến nay kể như hết chuyện để bàn tán nữa mà chỉ cần cho xem anh đem cái vốn liếng nghệ thuật đã tạo được từ sân khấu cũ xử dụng trên sân khấu mới cách nào ?

Riêng với kẻ viết bài nầy cả tin được ở Thu An tăng tạo nên danh bao nghệ sĩ khi cho từ tuồng thông tố », thì với một Hữu Phước, Thu An chẳng có gì nặng nhọc cả ở phương diện « lăng xê » mà chỉ tìm những khía cạnh độc đáo sẵn có ở Hữu Phước mà khai thác.

Cái quan trọng và đáng ngại chẳng là đường lối chủ trương của Thu An có trong đối đề cho Hữu Phước chịu đựng và đeo đuổi được trên bước đường đầu... của giao kèo.

Một thái độ làm ăn dứt khoát đáng khen

Sống gần với Hữu Phước nhiều năm trên sân khấu TMTN, chúng tôi biết rất nhiều về cách tiếu xài của Hữu Phước, với số lương trung bình trên ba chục ngàn mỗi tháng Hữu Phước luôn luôn vẫn phải vay tiền bất kỳ để tổng thêm. Người ta chẳng nghe anh nói đành trong giới cờ bạc, chẳng đương dự liệt vào hàng thay đổi «mốt» xe thay áo của «ông hoàng Thành Được» để do đó mà hết tiền ?

Cái sang của Hữu Phước là hay mua sắm những « tiện nghi lặt vặt » như Radio đăng hồ, máy thâu bằng Vô tuyến Truyền hình máy ảnh, v.v... chỉ là thấy hay là ưa mua gắt cả đối với Hữu Phước không thành hàn vấn đề, và khi chán (rất mau chóng) thì anh đem bán quách đi với giá người ta cần để mua.

Mua rồi bán, bán rồi lại mua... cứ thế mà Hữu Phước ngày đi lân vào thân mỹ, mà với nợ Chỉ lương thì « nhà đành » ở ở tiền đồng lời có đôi khi gần 5, 10 lần số vốn đã vay. mà cái nợ vốn vẫn cho tiếp tục nằm đó để «đẻ» nữa !

Trên đây chưa hẳn là « 1 lối tiêu pha phá sản ấy vậy mà thói gian «chồng chất» hơn 10 năm Hữu Phước vẫn phải cam chịu với đoàn TMTN nhồng 1 triệu 350 ngàn đồng khi về cộng tác với đoàn HMT.

Rồi chính Hữu Phước cho hay, cùng như do sự tìm hiểu biết của giới «ăn tin kịch trường» thì trở TMTN sang HMT, Hữu Phước vẫn phải cam chịu nhiều nỗi thiệt lại cho đoàn TMTN số nợ con thiếu kể trên thì chẳng gì, mà sau đó còn phải thanh toán nhiều món nợ tại với khác nữa ? Vậy mà Hữu Phước vẫn phải cố gắng thanh toán dứt khoát và sòng phẳng với đoàn ThanhMinh ThanhNga cả hai mặt ?

Tiền bạc, và thời gian hết thảm sau khi bảo tin 2 tháng. Với nghệ sĩ (chẳng tiếc không đám nói chuyện tiền bạc) mà sử vay được như thế, Hữu Phước đáng được ghi một điểm son trong cuộc đời nghệ sĩ của anh.

Không vì sợ mà rời TMTN

Có người bảo Hữu Phước vì sợ nên quá nhiều mà phải sang cộng tác với đoàn Hương mùa Thu » để được trả nợ. Chẳng tiếc tưởng đó chỉ là để « mượn cái cớ » thôi, mà thật ra phải có một lý do chánh hơn là tiền bạc. Vì rằng trong một đêi ngày trở lại đây chính là Hữu Phước đã thế lộ với chúng tôi : sang H.M.T. anh cho phải nợ nần nhiều hơn nữa : Giao kèo 2 triệu, mượn thêm 500 ngàn để mua xe hơi lần chim đi theo đoàn vẽ mướn nhà mới... do đó mà mỗi đêm tại đoàn H.M.T(sau khi góp chi cho chủ nợ) anh cho không 500 đồng để ăn uống và sáng nhớt xe cộ... một con số « nghệ thể » đối với anh xuất 2 năm trên sân khấu mới, mặt nơi số « hết hy vọng » được mặt đoàn khác « chuộc » về.

H.C.M.

KÝ - KỊCH NGHE điện thoại... Allo, Allo

Đánh bài hay đánh... cờ người ?

— Allô. Ký kịch ?

— Vâng đây.

— Tôi khán giả Vũng Tàu cho Bình Minh Kịch Trường hay 1 tin lạ.

— Tôi nghe. Gì đó ?

— Đoàn SNP diễn tại đây, đến khuya 8-11. Chính tết tôm được kép Duy Muốn chun dưới đan xe-quanh bài».

« Quảnh» với ai ?

— Đoàn Kim Chưởng thì 12. 13. Ngó cái là bài đâu thấy, chỉ thấy cô bế... xách áo chạy mất khi thấy lính tới.

— Xem sao ?

— Rồi may đâu, nhờ vy anh vợ ra ngăy ngăn anh rằng : Hỡ say là anh đi đánh bài, đi... ngủ bậy. Xin anh chớ thông cảm và thông qua cho.

Chuyện... rẽ rằng như vậy mà đu lưỡi bao giờ hết nói đến ký-kịch Duy Muốc... nên vy đi đánh cờ người. Lạ thật.

Mừng rỡ...

— Allô, BMKT ?

— Dạ, thưa đúng ạ ?

— Đoàn Kim Chưởng thu VTTH vở «Người Nhện Trắng» rồi phát ra trung với đàm hát, khán giả bên nào cũng đồng nghe.

— Rồi cô gì ạ ?

— Tôi muốn hỏi mấy lần đi-chup hình như vay đào kép có lánh tiền hay không ?

Ký Kịch tới tôi ra điều cảnh chuyện :

— Cô bán bỉ, những 93 ghim lạm mà. Bà Bầu Kim Chưởng chỉ tưởng sẽ mà nói chuyện không tiền. Bèn đưa giấy giung mung tôi.

— Vậy là đăng mừng rồi. Trăng kép X. có tiền trả bạc... đăng cho tôi.

Trời đất...

Một tâm hồn

— Allô, anh Ký Kịch ?

— Có đây :

Tiếng nói nhanh ở đầu giây :

— Nếu có một nghệ sĩ được U.B.L. kêu 50 ghim mà tử chối để quyết định đi không cho « Ánh Chiếu Dương vinh anh đến nghề ?

Ký kịch tới bói... nói bông :

— Chuyện trong tiểu thuyết nào đó ?

— Sự thật mà.

—Nhưng kép nào ?

— Hoàng Long.

Vậy thì hoàn nghinh cái tâm hồn nghệ nghệ thuật đó.

Gánh tui bị phá

— Allô, tôi muốn trăn tình với B.M.K.T.

— Bà là ai ?

— Gánh tui phá bỉ bỏ không rạp (Hưng Đạo) là vì... bị phá.

— Ai phá ?

— Giong run run đáp :

— Một cuộc ẩi ăn thăm lén đến'... to bung, rồi bây giờ gây rối gánh tui...

— Ai ?—Bà bình tĩnh nói rõ nghe nào ?

Tiếng nói dài, tiếng giành giựt nhau nói, tiếng vang vang bên đầu giây : «Thôi lo mà dẹn xếp. Đừng có ghen nói bậy ra mà thằng Be nó... nó chiếu lên Tòa».

Chả lẽng cứu tôi đó vậy sao ?

Kêu Cảnh sát giùm...

— Allô, ahà bảo ?

— Đúng.

— Chéo ơi, chết tui đó!... Lăm ơn kêu Cảnh sát giùm bắt giùm thằng nhậc Cu nó giựt cây đàn... ăn quán, nó giựt cây Tiền đem cầm tui. Vậy lăm ơn tui nhờ ăn ?...

— Ông là ai mà nhờ chuyện ăn ăn vậy ?

— Sáu Tăng nè.

Hăn gì. Mất cây Tiền đem nhà nghệ, nhạc sĩ nh'... rung mông. Thảo nào không kêu... trời bật ơn.

(Xem tiếp trang 4)

BÀN GÓP VỚI ANH NĂM CHÂU VỀ SÂN KHẤU « ÁNH CHIẾU DƯƠNG »

MỘT THÀNH PHẦN DIỄN VIÊN

trẻ với tuồng mới

● của THANH ĐẠM

II. — Người ta thường tìm được cái may trong cái rủi.

Sự dịt ao ra đi của các nghệ sĩ Việt Hoạng, Ngọc Nuôi, Thanh Tú mà nhiều người nghĩ là cái rủi cho đoàn, biết đâu lại là cái may. Mọi năm là vì đoàn kịp thời tổ chức lại nội bộ.

Đường hướng mà ngày xưa lúc đầu tiên vì sự cố mặt của những nghệ sĩ hiu dành với nhiều thành tiếc khiến anh Năm Châu không đặt trong tâm vào vấn đề khai thác 1 con vịt khá ngông của các bạn trẻ tuổi,

Chẳng thì cũng như ở số khán giả ủng hộ bằng hiện « Ánh chiếu Dương » nghĩ rằng, người việc vạch một con đường đi rõ rệt như đã nói, anh Năm Châu cho có mục đích khác : anh muốn nhìn xem, mà các mầm non đã hiu hắt đều xuất thân ở Trường Quốc gia Âm Nhạc và kịch nghệ.

Từ lâu, những học sinh tốt nghiệp trường quốc gia âm nhạc và kịch nghệ không có mảnh đất nếu không nói là chẳng chánh thì cũng là phát huy nghệ thuật. Những tương lai của vườn hoa kịch nghệ đó do anh Năm Châu đã bao nhiêu năm trời bỏ công lao tâm trí để đào tạo cho có một cán bản vững lắng nghệ thuật vì hiểu mảnh đất thực hiện những gì đã đã đóng công học hỏi ở trường nên tài nghệ đáng kể được nảy nở phát triển đánh kể cam chịu mọi một.

Phải có mặt sân khấu

Bởi thế anh Năm Châu hăng ước mong có một sân khấu riêng, để thực hiện mà muốn của mình và để vun bồi tô điểm thêm cho những hàng hoa do chính tay mình trồng được vươn mình trong giới ca kịch.

Thì «A.C.D» ra đời. Giai đoạn chết của con người lớ mang cái Nghiệp đi Sân khấu may mắn nằm lấy cơ hội để bước đến bằng cách nhìn lại quá trước khi mặt gục trong lòng sân khấu.

Những ai đã biết và đã theo dõi anh Năm Châu từ « Tội Của Ai?» tức «Nghĩa Nhân Bất Phú» đến «Nước Biển Mưa Nguồn» đều mong ước anh sẽ thành công qua bông hiện «Ánh Chiếu Dương».

Nhìn vào kết quả tượng đài đẹp của đoàn qua bài phương diện tài chánh và tinh thần, chúng tôi khẳng khẳng cho đoàn và cho cả anh Năm Châu. Nhưng sự thành công của buổi ban đầu tuy là khó, vì không khỏi bằng giờ cho sự thành đó được lâu dài.

Thế thường, một đoàn hát nào vào buổi khai trương, trong những ngày đầu vẫn được khán giả đến xem đông đảo. Sự việc đó không có nghĩa là ông bộ mà là đó đảm do lượng đã nhận xét giá trị thực sự của đoàn.

Lâm thế nào cho sự đh đầm kia thành ông bộ thật sự lâu thế nào đây sự vào «xem thử cho biết» kia thành yêu thích nên chượng mà xem đó mới là vấn đề quan trọng.

Nhưng qua cái đợt I với vở tuồng « Nước Biển Mưa Nguồn» chúng tôi bắt đầu lo ngại cho «Ánh Chiếu Dương».

Tuồng tích quá cũ

Chúng tôi lo ngại không phải vì số khán giả lần hồi kém sút hơn buổi ban đầu. Có hai nguyên nhân liên hệ đến sự kém sút đó :

1)— Sau những ngày đầu ở xem thấy không khí sôi nổi tự nhiên phải bàn hướng lại, Khán giả đành xét đánh tiếc chút qua đợt nhỉ hay các tuồng nối tiếp cũng thế.

2)—Rạp hát ở vào địa thế bất tiện khó tìm xe cộ lúc vàn hầu.

Do vậy bại nguyên nhân trên chỉ là phần phụ thuộc mà thôi, song phần chánh là tuồng tích quá cũ không phải tất cả cái gì mới đều hay, và những gì cũ cũng đều kém.

Nương đã sao chăng qua giữa lúc tất cả các đoàn hát đều đua nhau sáng tác tuồng mới, thì « Ánh Chiếu Dương » vẫn tuồng « Nước Biển Mưa Nguồn», những tuồng khác của đợt nhì hay đợt kế tiếp đều đã diễn rồi ít lâm cũng là mười lần năm qua.

Thành thật với lòng mà nói, cho bên bây giờ chúng tôi vẫn còn... mê mẩn tuồng «Vợ Và Tình», «Cách Lan Phương Tử».

Nhưng chỉ có chúng tôi vẫn mê số ít bạn bè đến xa thưa gì. Cái đó là cái vấn đề mà bất kỳ ai cũng khác giả rạng lớn, làm thế nào ông bộ cho nhỉ ?

Nếu lấy điểm sáng, chúng tôi muốn tâm sự với anh Năm Châu : Y kiến và nhận xét của mình không phải là của đại đa số mà sự thành công bắt cứ trên mọi lãnh vực đều phải do sự ủng hộ của đại đa số.

Đành tăng một tuồng hay chưa hẳn là một tuồng ăn khách với số thu đôi đều kỷ lục và một người thành tâm phục vụ sân khấu phải có đường lối rõ ràng thì không thể cuộc cân theo hướng thị hiếu. Đó hệ thực lui của một số khán giả nào đó.

(Xem tiếp trang 4)

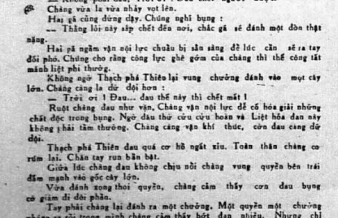

(45)

◆ Nguyên tác của KIM DUNG

▲ HÀN GIANG NHẠN dịch thuật

CHƯƠNG 11

Thưởng Thiện Phạt Ác

Bất luận là Cửu cửu hoàn hay Liệt hỏa đan chỉ cần lượng một viên xuống sông hay nuống giống là đủ làm cho cá mới thôn nơm hàng mấy trăm người bị trúng độc mà chết hết: Bây giờ lại cả hai thứ mà không giết chết được gì thì còn nói gì nữa ?

Hai gã còn đang ngẩn nghĩ thì quả nhiên Thạch phá Thiên chu chéo lên :

— Ui chao ! Ngứa rồi ! Tại ba đau bụng đớ quá.

Chàng ôm bụng vọp lưng vừa đi vừa la.

Hai gã mặt mặp một gây đưa mắt nhìn nhau mỉm cười. Gã mập giả vờ hỏi :

— Sao ? Tiểu huynh đệ đau bụng ư ? Chắc vì chứ ăn nhiều thứ heo rừng quá đây thôi.

Thạch phá Thiên vẫn la :

— Không phải đâu. Trời ơi : Đau chết người được.

Chàng vừa la vừa nhảy vọt lên.

Hai gã vẫn đứng cười. Chẳng nghĩ bụng :

— Thằng lỏi này sắp chết đến nơi, chắc gì sẽ đánh một đòn thật nặng.

Hai gã ngầm vận nội lực chuẩn bị sẵn sàng để lúc cần sẽ ra tay đối phó. Chẳng cho rằng công lực phế gồm của chàng thì thế công tất mãnh liệt phi thường.

Không ngờ Thạch phá Thiên lại vung chưởng đánh vào mặt cây lớn. Chẳng cũng là đứ đội hơn :

Trời ơi ! Đau... đau thế nầy thì chết mất !

Rượt chưởng đau như vậy, Chẳng vận nội lực để cố hóa giải những chất độc trong bụng. Ngờ đâu thứ cửu cửu hoàn và Liệt hỏa đan nầy không phải tầm thường. Chẳng cũng vận khí thúc, cơn đau càng dữ dội.

Thạch phá Thiên đau quá cơ hồ ngất xỉu. Toàn thân chàng co rúm lại. Chẳng tay run bần bật.

Giữa lúc chẳng đau không chịu nổi chẳng vung quyền bên trái đâm mạnh vào gốc cây lớn.

Vừa đánh xong thói quyền, chẳng cảm thấy cơn đau bụng có giảm đi đôi phần.

Tay phải chẳng lại đánh ra một chưởng. Một quyền một chưởng phóng ra rồi trong mình chẳng cảm thấy bớt đau nhiều. Nhưng chỉ đừng tay lại một chút là bụng lại đau như muốn ngăn lưỡi đau kết-đau vậy.

Thạch phá Thiên miệng thét be be, chân tay múa loạn xạ. Bản nhiên chẳng thể triển nổi võ công mà tự chẳng sáng chế ra ở trên đảo. Từ Vân tay thế vô nây chẳng theo đường lối nào hết, mà cự thế mãnh liệt phi thường.

Hai gã mặt mặp một gây ngạc nhiên nhau bất giác lui bước. Hai gã biết Thạch phá Thiên là một tay ác-ôn. Trong mình đã trúng chất kịch độc ắt là lúc lâm tử bao nhiêu công lực toàn thân đang lúc phát tán khắc nào con mạnh hồ diên khùng, nếu để hai tay chẳng ôm được thì nhất định khó thoát.

Chẳng nghe quyền cước của Thạch phá Thiên phá ra tiếng gió ầm ầm.

Chiêu thức phần thì giống Tuyết Sơn kiếm pháp, phần lại tựa hồ quyền cước công phu của nhà bạn Bình. Chẳng còn nhận ra có cả gì số của Ma Thiên Cự Si Ta Sên Khách lần vào.

Thạch phá Thiên cũng đánh cũng mau lẹ. Cơ mầu thoi quyền, mặt phát chưởng phóng ra, thì con đau đường như thêo nội lực lưu thông rồi bất ra ngoài.

Hai gã mặt mặp vẫn gây thấy Thạch phá Thiên sử những chiêu số giống như Tuyết Sơn kiếm pháp cùng quyền chưởng nhà bạn Bình. Tuy nhiên chẳng tuy mà thác chẳng không đúng lắm. Thực là những chiêu thức mà hình dáng hơn hai gã chưa thấy bao giờ. Chẳng sinh nghi tự hỏi :

— Hay gã là đồ đệ phái Kim ô nào đó thực.

Võ công hai gã nầy đã rất mực cao thâm, nhưng chiêu thức của Thạch phá Thiên đã quái dị Song chẳng cũng chẳng coi vào đâu. Cũ điều quyền cước của chẳng phát ra những luồng kình phong giữ gìn khiến chẳng cũng hai gã không thể lại gần.

Sau chẳng thấy Thạch phá Thiên cũng đánh cũng mau, kình phong mỗi lúc một thêm mãnh liệt.

Hai gã bắt giác đưa mắt nhìn quanh tìm tìm cười và đều nghĩ bụng :

— Nội lực thằng lỏi nầy tuy kém cỏng, song võ công chẳng có chi đáng kể. Dù cho chất độc Cửu cửu hoàn và Liệt hỏa đan không làm cho gã chết được, nhưng gã cũng không phải là tay đối thủ của mình.

Lúc trước thấy nội lực gã ghê gớm mình đã tưởng làm là vô cùng gã cao thâm vô cùng.

Hai gã nghĩ vậy rồi đâm ra tiếc hai bảo rượu thuốc và hai viên độc hoàn. Giá ở chẳng biết sớm thế nầy thì đã ra tay hạ sát chẳng rồi khỏi phí mất bao nhiêu được vật quý báu.

Thạch phá Thiên mà quyền cước một lúc những chiêu thức hình dáng tương tự giống nhau thì chẳng thể nhớ nổi bao nhiêu chiêu thức đều bung cũng theo đó mà giảm bớt đi Đến khi bao nhiêu chất kịch độc thực đầy ra khỏi ruột gan, chẳng không thấy đau nữa.

Thạch phá Thiên ngẩng quay về bên đống lửa rồi cười nói :

— Trời ơi ! Vừa rồi tại ba thật phải một phen hú vía ! Không hiểu những cơn đau bụng từ đâu kéo đến khiến cho tại ba trúng như đợt trúng khúc rượu cơ hồ mất mạng.

Hai gã mặt mặp một gây trong lòng vẫn chưa hết kinh đi, bụng bảo đã :

— Trong thiên hạ sao lại có cái quái vật đến Cửu cửu hoàn và Liệt hỏa đan mà không chẳng đau đớn cũng chẳng chết được ?

Gã bẻo mặp hỏi :

— Bây giờ chẳng còn đau bụng nữa không ?

Thạch phá Thiên đáp :

— Tại ba hết đau rồi.

Chẳng đưa tay ra cầm lấy một miếng thịt nướng đã chảy thành thơm. Dưới ánh hỏa quang chẳng nhìn đó bàng tay mình có một chấm đỏ lớn bằng đồng tiền. Bất giác chẳng ở lên một tiếng, rồi hỏi :

— Cái nầy là thế nào ?

Chẳng lại xem tới lòng bàn tay bên trái thì thấy rất nhiều những chấm nhỏ màu xanh liếc.

Nguyên chẳng đã thức đây những chất kịch độc từ trong bụng ra lòng bàn tay.

Cũ điều lớn đã chẳng không biết vận nội lực thói thúc đẩy cho chất độc ra bàn ngoài thân thể, nên vẫn còn ngưng tụ lại ở lòng bàn tay.

Gã mập và gã gầy đều hiểu rõ nguyên nhân ngay, bất giác chẳng cùng yên tâm hẳn. tự nhủ :

— Tế ra nội lực thăng lắj nầy tuy thâm hậu mà gã không biết vận dụng.

Như vậy mình lại cũng chẳng có chi đáng sợ gã nữa. Nếu gã không phải được trời phù cho tự chất đặc biệt thì võ tinh gã đã được ăn uống tiên thảo, linh chi gì đây, thì sợi lực mình liệt đến thế.

Bỗng nghe Thạch phá Thiên lại nói :

— Vừa rồi chẳng ta đã nói đến chuyện kết nghĩa kim lan. Tại ba không biết vị nào cao niên nhất, lại chưa tỏ tâm tình đại danh hai vị.

Hai gã mặt mặp một gây yên trí là Thạch phá Thiên uống thuốc độc vào rồi mới mang ngay lập tức, nên bỗng nghĩ ngay chẳng cũng chẳng bất kết đệ huynh. Ngờ đâu thuốc độc lại không đánh chết chẳng được. Hai gã nầy vốn là người rất tự phụ, đã nói là thực hành, Tự xử chẳng nhẹ, tiếng bảo lãnh cao cường chẳng bao giờ đã nói ra lời rồi lại bỏ đi. Tuy chẳng không muốn giao kết với anh chẳng nhỏ tuổi khó đoi, nhưng chẳng cũng không muốn mất lời.

Gã mập bảy giờ chẳng mới tiếng rất dịu :

— Tại là Trương Tam nhiều tuổi hơn người anh em là Lý Tứ đây một chút. Tiểu huynh đệ I Chẳng đã không hy không tên thì kết bái với chẳng ta thế nào được ?

Thạch phá Thiên đáp :

— Sư phụ tại ba đã dặn cho một cái tên là Sử Úc Đao.

Hai vị cứ kêu tại ba bằng cái tên nầy cũng được.

Gã bẻo mặp cười nói :

— Vậy là hai chẳng ta bớn nay kết nghĩa anh em rồi đây.

Gã nói xong quỳ mặt lối xuống đánh đạc tuyên bố :

— Trương Tam cùng Lý Tứ và Sử Úc Đao bái kết đệ huynh, Từ đây phúc cùng hưởng hoa cùng đau. Hễ ai kẻ lỗi thì thì Trương Tam sẽ bị thân tử như con heo rừng đay để cho người ta nướng thịt ăn. Ha ha ! Ha ha !

Hai chẳng Trương Tam đã nhiều là tên gã. Mặng gã chết nói hai bai chẳng Trương Tam tiếng không chẳng chẳng chẳng

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67–74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

● Nguyên tác TRẦN THANH VÂN
● Dịch giả HAN GIANG NHẬN

Số 64

HỒI 19

Thầy Tử y hào kiệt Kinh hồn

Tân kịch đen tối lại hiện ra trong đầu óc chàng. Cũng lực của đội phương cực kỳ cao thâm, không biết đến đâu mà tưởng tượng. Nếu hôm ấy không có Doãn Nhật Phàm giả làm Hồng Lâu chủ nhân để lừa gạt Tử y nhân chạy đi thì chàng chẳng thể sống được đến ngày nay. Bây giờ Tử y Nhân lại xuất hiện đây, ngôi thì trách nào chàng chẳng phập phồng lo sợ.

Phi Kiếm trong lòng cực kỳ khinh hải mà ngoài mặt vẫn lạnh như tiền.

Doãn Nhật Phàm là một gã thông tuệ nhiều mưu, mà lúc nào cũng bỗ vỡ không nghĩ được kế gì.

Tử y Nhân cất tiếng hỏi :

— Ngươi là ai ?

Mới tiếng của hắn dương chừng như một viên đạn bắn vào trái tim người ta. Câu nầy hắn hỏi Doãn Nhật Phàm.

Doãn Nhật Phàm không trả lời tính được, khẽ đáp :

— Tại hạ là âm Hồn Bất Tán.

— Ngươi là Âm Hồn Bất Tán ư ?

— Chính phải.

— Bữa nay thì âm hồn ngươi phải tiêu tan.

Tử y Nhân vừa dứt lời đã thấy bóng tia thấp thoáng một cái. Doãn Nhật Phàm rủ lên một tiếng thê thảm rồi gã lăn ra.

Phi Kiếm không khỏi ruột gan tan nát. Chàng chẳng kể gì đến công lực mình có đội nổi, đối phương hay không, cứ rút trường kiếm ra đánh soạt một tiếng. Nhanh như điện, chàng nhảy nổ lại chém xuống Tử Y Nhân.

Tử y Nhân thân pháp kỳ ảo phi Thường. Hăn lang người đi một cái, chiêu kiếm của Phi Kiếm lợi hại vô cùng chém vào quảng không.

Phi Kiếm thương xót nghĩa để Doãn Nhật Phàm vì mình mà mắc tay độc thủ. Chàng cảm phẫn, mắt dường tóe lửa. Chàng vận động công lực đến tột độ để phóng chiêu thứ hai nhưng muốn bám nát kẻ thù.

Tử y Nhân lại nổ tránh. Đồng thời hắn đã tút kiếm ra cầm tay.

Phi Kiếm tức giận như người điên. Chàng chẳng kể gì sống chết đánh ra chiêu thứ ba.

Tử y Nhân cầm kiếm vung chênh lên coi bỗ xét ung dung nhẹn nhàng.

Thế kiếm của Phi Kiếm thì như sấm nổ chớp giật kỳ bí vô cùng.

Choang ! Hai thanh kiếm chạm nhau bật lên tiếng đưng tai nhức óc.

Phi Kiếm lùi lại ba bước liền. Tay kiếm chàng tê nhức tựa hổ nhưn bị trật khớp, không dơ kiếm lên được nữa.

Mũi kiếm của Tử y Nhân vung thành một vòng cánh cung vào sau đại huyệt trước ngực Phi Kiếm. Nhưng chỉ đó là hư chiêu hăm dọa rồi hắn lại thu kiếm về ngay. Hai mắt hắn phóng ra những tia bắn quang tưởng chừng như soi thâu vào đến tâm can người ta. Hăn cất tiếng lạnh lùng nói :

— Quật mộ Nhân ! Ta tha chết cho ngươi lần nầy là lần thứ hai rồi đó.

HỒI 20

Âm Hồn Bất Tán hai phen trả tử

Phi Kiếm run lên nói :

— Tại ha không cầu các hạ tha mạng đâu.

Tử y Nhân nói.

— Bản nhân muốn giết ngươi thì bất cứ lúc nào và ở nhỏ nào cũng làm được.

— Bây giờ các hạ hạ thủ ngay đi là hơn. Nếu không thì một ngày kia sẽ phải hối hận.

— Ta mà hối hận ư ?

— Đúng thế ! Vì rai ha đã Phát thế giết cho bằng được các hạ Tử y Nhân cười khanh khác nói :

— Quật mộ Nhân ! Ngươi thật là ngôn cuồng. Ngươi có biết là tại sao ta chưa miết ngươi không ?

— Tại sao ?

— Vì ta còn có chỗ cần dùng đến ngươi.

Phi Kiếm nghe Tử y Nhân nói vậy cười rỏ đáp :

— Tử y Nhân ! Thế thì các hạ mơ mộng rồi, khi nào các hạ lợi dụng được tại hạ ?

Tử y Nhân lạnh lùng hỏi :

Ngươi có muốn biết Những bí mật về Hồng Lâu chủ nhân không ?

Câu hỏi nầy thật hấp vẫn. Trước đây chưa lâu Phi Kiếm bị bọn cao thủ Kim nguyệt Minh đuổi tới đầu cầu Sinh tử Kiều. May mà chàng thoát chết vì Hồng Lâu chủ nhân phá lệ buông tha đồng thời bà mời chàng đó la tin tức Đồ long kiếm khách Tư Mã Tuyệt Đồ long kiếm khách lại là kẻ thù mà mẫu thân chàng đã di mệnh cho chàng Phải tìm để hả sát, nhưng chàng không biết mối thù giữa hai bên thế nào.

Còn Hồng Lâu chủ nhân muốn kiếm Đồ long Kiếm khách là vì hai bên có mối liên quan nào đó. Nếu biết những bí mật về Hồng Lâu chủ nhân thì may ra có thể hiểu được vẻ quá khứ của Đồ Long Kiếm khách.

Đồng thời con người ta ai chẳng có tính hiếu kỳ ? Phi Kiếm rất hy vọng biết Hồng Lâu chủ nhân là nhân vật thế nào ? Cứ xem bản lãnh của đệ tử Hồng Lâu chủ nhân là thiếu nữ áo tía tên gọi Thư Mi cũng đủ biết bản lãnh chủ nhân không thể lường được và bà ra phải là một nhân vật phi thường!

Nhưng chàng lại nghĩ lần trước Tử y Nhân gặp mình đã hỏ vậy vì nguyên nhân nào mà Hồng Lâu chủ nhân không giết chàng. Bây giờ hắn lại đề cập tới vấn đề nầy thì hắn có mục đích gì ? Hắn vừa cất tay đã sát hại nghĩa đệ Doãn nhật Phàm, đủ chứng minh hắn là một tên ma đầu hung ác. Vậy hắn có mưu đồ gì là một điều mà chẳng cần phải suy nghĩ.

Phi Kiếm nghĩ vậy liền lạnh lùng hỏi :

— Nếu tai ha muốn biết những điều bí mật về Hồng Lâu chủ nhân thì phải thế nào ?

— Tử Y Nhân lập ngay :

— Bản nhân có thể nói cho ngươi biết.

Có lý nào câu chuyện lại đề dàng như vậy ?

(CÒN NỮA)

GIỌT LỆ ĐÊM TÂN HÔN

● của LAN SƯƠNG

Số 40 (Phỏng tác theo danh phẩm của Henry de Thémière)

— Lý ! cớ ở đây với anha

Chàng xoay qua cha nói giọng hăn hăn !

— Lý là một kỷ niệm của đời con con sẽ giữ mãi vì bổn phận vì tình yêu của con Xin ba hiểu cho.

— Hừ, Kỷ niệm ! bổn phận ! tao không tin. Mét đứa đã tình như mầy chỉ bao nhiêu kỷ niệm nói cho hết Kỷ niệm có nghĩa lẽ gì ! Nhưng tại sao mầy xin giải ngũ ?

— Con xin giải ngũ để làm bổn phận con người lương thiện. Hơn nữa con không xứng đáng một quân nhân:

— Con nói thế nào ? giải ngũ à ? Tại sao ?

— Vì một chuyện danh dự con phải xin giải ngũ.

— Vì một chuyện danh dự ? Có phải chuyện của Bà nầy ?

— Thưa Ba, phải ! Liệu đây cón xin giới thiệu với Ba, cô nầy là vị hôn thê của con.

— Mầy cả gan thật ! Ông giả quắc mắt, giận dữ :

— « Bộ điên rồi à ?Hiếu. Con quên chuyện hôn nhân của con rồi sao ?

—Ba cho phép con không nhận lời đám ấy.

Hiếu Chàng kiên thái độ giận dữ của ba :

— Ba không cho phép con cưới một cô gái mới quen mặt đâu hơn nữa mai ! hơn nữa có nầy đã có chồng. Người ta nói với Ba.

— « Dạ có lời đồn như vậy ! Nhưng con xin nói thêm Lý là con nhà giàu sang có đạo đức. Con cưới Lý là bổn phận thiêng liêng của con vì vói lương tâm Lý là vợ của con từ lâu !...

Ông giả lặng thinh thất vọng.

« Con có biết cha mẹ có một mình con, thương yêu con vô hạn. Và từ lâu cha mẹ rất hãnh diện có đứa con nên người như con.

Bây giờ cha không có quyền buộc con bỏ vợ nhưng ngày đám cưới là ngày con không còn là con của Ba nữa, Thật là đau lòng khi Ba coi như gon đã chết lúc lọt lòng mẹ.

— Cha ! Hiếu đau đớn quá, thét lên.

— Không cha con gì nữa ! Tao nhớt định như thế rồi...Tùy con lựa chọn một bên cha mẹ, giả tái một bên là cô nầy. Đó là quyền con lựa chọn ! Con cần cho kỹ hai bên. để sau nầy khỏi ân hận.

Nói đến đây ông giả cầm nón ra vẻ.

Lý không muốn vì mình cha con Hiếu xích mích. nàng bỗ Hiếu :

— Anh Hiếu, kêu bác ở lại, nói...

— Không. Anh chỉ biết bổn phận của anh thôi.

« Anh làm hại đời em. Anh phải chuộc lỗi. Mặt người lương thiện không thể nào đội xỏ khác được. Em phải hiểu cho anh.

Biết không từ chối tình yêu của Hiếu ngay lúc nầy. Lý nói sang chuyện năng sắp đặt từ lâu.

Lý thật mặt cầm tay Hiếu. nhìn chàng nói giọng đụ dàng :

— Anh Hiếu, không phải anh chỉ bổn phận với người con gái anh gặp ở vũ trường năm rồi nhưng anh còn có bổn phận với một đứa bé...

Hiếu ngạc Lý vào lòng một cách bất ngờ :

— Chúng ta có con à !

— Anh có con, hiện giờ nó ở trong cô nhi viện. Anh nên đem nó về cho nó có tình thương có gia đình...

Hiếu cảm động hôn lên trán Lý cách đầm đuối :

— Ô như vậy, may cho anh vô cùng ! Anh có dịp chuộc lại tội lỗi nơ nốt đông ?! Anh đã quyết định rồi.Ngày mai chúng mình tới cô nhi viện tìm con đem về nuôi. Có em bên anh, là tất cả hạnh phúc ! Chúng mình không ở đây. Em viu soạn hành lý. Ngày mốt 3 chúng mình đi Đà Lạt chơi rồi đi tiu đi phép.

Em bằng lòng thế anh không ? Lý trả lời cho đi...anh yên lòng.

— Em bằng lòng theo anh. Nói xong, Lý cười.

— Anh nóng quá lắm. chúng mình đi ngay hay giờ tới cô nhi viện đem con về. Em đồng ý chứ ?

— Anh đi một mình. để em ở nhà sửa soạn hành lý.

(CÒN TIẾP)

Truyện dài tình cảm của SĨ TRUNG

(Số 64)

CHƯƠNG III

Nguyên cết tiếng da khẽ rồi gài chốt cửa lại cần thận. Ba chủ nhà vừa trở lên tới ngang cửa buồn thì chợt thấy bóng bóng người lướt ngang qua cửa nhà. Bà đã chuẩn bị thái độ, lời lẽ sẵn sàng đâu vào đó cả rồi. Bà sẽ đối phó một cách tế nhị, khéo léo với bọn Thu, quyết không để họ tìm bắt được gì con trai mà bà thương yêu xem như con ruột chẳng nhà. Dù phải đánh đổi với gia nhà, bà cũng không từ chối, miễn sao Nguyên có được sự an toàn, yên lành.

Bà nhiu mày nhủ thầm :

— Ủa, sao họ đi luôn kia ? Có phải họ kéo đến đây bắt cậu ấy không, hay là họ có chuyện cần đi ngang qua đây ?

Bà rón rén đi lần ra cửa, rồi bằng một cử chỉ tự nhiên bà bước ra ngoài, giả vờ nhìn và bên sông như vô tình không thấy bọn Thu, đoạn bà từ từ đay lại ngó theo họ.

Trong khi đó Thu dẫn Luật và hai tên mật vụ đi thẳng đến hiệu cà-phê « thất nghiệp » nọ. Luật hỏi khẽ :

— Nhà nó đóng cửa bít bùng, chắc là nó đã đi vắng rồi ?

Thu lấp lại ý kiến của Liêu bảm nào :

— Đó là mánh lới của nó để đánh lạc hướng mọi người. Dù cho nó có ở nhà cũng vẫn đóng cửa bít bùng như vậy. Nó có tịch nên nó mói chịu sống khỏi nhọc như vậy đó.

Luật gật gù :

— À thì ra thế. Thằng nầy ghê thật !

« Gần tối hiện rủ lên cà phê. Thu giảng tay ngăn mọi người lại, nghiêm giọng bảo :

— Dương ba vào tiệm đi. Thấy người nào gầy ốm đang ngồi viết bài hoặc đọc sách thì đương sẽ biết ngay đó là thằng đó chớ không còn ai khác nữa.

Luật nhíu mày hỏi :

— Sao anh không vào ? Anh biết mặt nó mà ?

— Thấy tôi nó sẽ tìm cách chạy trốn ra cửa sau tiệm cà-phê ngay. Như vậy mình sẽ gặp nào động bắt lợi hơn là mình tóm cổ nó một một cách bất thình linh. Thôi dương vào quán ngay đi.

Luật kéo theo hai nhân viên của mình, tiến lên. Đứng trước cửa quán, chàng nhìn vào trong chỉ thấy vài ba khách lao động đang ngồi rải rác bên cạc bàn nước vừa nhâm nhi cà-phê vừa phì phà khói thuốc với đáng điệu khoan khoái, nhàn hạ.

Luật lẩm bẩm :

— Có người nào đang viết bài hoặc đọc sách đâu ?

Thêm góp ý kiến :

— Chắc là hắn đã đi rồi.

Có phụ bọn thêm :

— Chắc là hắn đã đến tòa soạn rồi.

Luật đay lại, rủn vai ra hiệu cho Thu biết không có Nguyên trong quán. Thu liền bước tới đảo mắt nhìn mặt mũi từng người đang ngồi giải khát trong quán. Chàng đi thẳng vào trong hỏi ông quán :

— Từ trưa tới giờ có thấy Nguyên tới đây viết bài không ông ?

Ông quác nhìn ra ngoài thấy ba bốn người lạ mặt, đang chiếu ánh mắt nghiêm nghị vào mặt mình thì sanh nghi liền. Ông tươi cười hỏi lại Thu :

— Ông có quen với cậu ấy hả ?

Thu nói trớ :

— Dạ, tôi là đồng nghiệp của thầy ấy. Chúng tôi làm chung với nhau một nhà báo.

Ông quán biết ngay là chàng đã mạo nhận vì tiếng « thầy » mà chàng vừa xưng hô với Nguyên. Ông rủn vai, mỉm cười đáp :

— Không hiểu sao hai bữa nay cậu ấy không có đến đây viết bài. Chắc là cậu bận việc gì đó. Đâu các ông đến thẳng đăng tòa soạn kiếm cậu xem.

Thu quay gót bước nhanh ra ngoài không kịp chào hỏi ông quán. Chàng kéo Luật, Cô và Thêm trở lại cản gác của Nguyên.

Ông quán chạy ra trước cửa tiệm nhìn về cửa sổ gác của Nguyên, thấy cửa nào đóng kín thì gật gù nhếch mép cười nhẹ .

— Vậy là cậu ấy đã đi khỏi rồi, Yên chí ! Chắc chắn mấy người nầy muốn kiếm cớ Nguyên để gây sự chớ chẳng phải khách khứa đến thăm cậu đâu.

Ông chép miệng thở dài, lắm bầm :

— Nghề viết văn làm bao kẻ ra cũng sướng mà cũng lắm nỗi đoạn trường ! Nói thẳng, viết thẳng mình đọc sướng thật nhưng... tác giả bài báo sẽ gặp khó đề, ngay hiểm ngay ! Tội nghiệp quá ! Chắc chị Tư ở đằng sẽ chê chỗ cho cậu ấy chớ chẳng không đâu. Lé nào chị ta không biết chân tướng của bốn người nầy ?

Ông đứng lặng yên nhìn đám đám ●thường nhà Nguyên. Khách hiếu tính tiêu vàng rên mà ông vẫn cứ đứng lặng thinh, giả vờ không nghe thấy. Nhân tình người dân lao động ở xóm nghèo có khác. Hồ sẵn sàng hy sinh cho nhỏ, bảo bọc cho nhau khi có biến xảy ra.Giúp đỡ nhau, họ không cầu danh. cầu lợi, một nghĩa cử mà người ta ít thấy hoặc không bao giờ thấy ở ở thế giới cách biệt giữa thượng xã hội được mệnh danh là thượng lưu trí thức.

Bà chủ nhà vừa thoáng trông thấy bọn Thu rời quán cà phê quay trở lại, liền bước nhanh vào nhà. Bà nga lưng nằm xuống ghế xích đu kê sát vách nhà giả vờ thiu thiu ngủ. Ba tin chắc là thế nào bốn người kia cũng rẽ vào đây hỏi thăm bà về tin tức của Nguyên.

Đúng như dự doán của bà. Thu gõ nhẹ lên mặt cửa gọi khẽ :

— Bà chủ ơi, Bà chủ.

Đợi Thu lên tiếng gọi lần nữa, bà ta mới hồi vọng ra :

— Ai đó ? Ai gọi đó ?

Bà vừa bật ngồi dậy thì Thu và Luật đã xuất hiện giữa khung cửa. Bà giả vờ không nhớ mặt Thu. nhao mắt nhìn chàng đăm đăm :

Bà áp ứng hỏi :

— Ông... là ai ? Xin lỗi. ông muốn hỏi chuyện chi ?

Bà nhìn ra ngoài không thấy bóng ai khác nữa thì biết ngay là hai người kia đã lẻn trán gác của Nguyên rồi.

Thu cười gượng hỏi lại :

— Bà quên tôi rồi sao ? Bà mới gặp tôi hôm kia đây mà !

(CÒN NỮA)

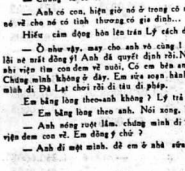

— Số 64 — ● thâm tính thời đại của hoài điệp tử

CHƯƠNG NĂM

— Điệp phân hai như vậy, anh khẩn quá đâu cả được. Phải rõ ràng hơn đi.

— Đã có lợi gì cho tôi không ?

— Quân Loan mới cứu nó! sẽ có tin vui cho sao ?

— Cho biết tin vui đó trước đi, tôi liệu rồi mới dốt khoét được.

Loan hỏi lại hơi mình :

— Anh lừng khừng tức là tự đánh mất mặt đây mà cho anh đó. Sết sẩn hơn đi, nhứt là nên tin cậy Loan.

Đăng cố vẻ bẩn hậu suy nghĩ. Loan thấy cần đợn đường :

— Anh cần nhớ gì tới Hương không ?

Đăng tự lo ngại, thêm ưu tư mặt chút :

— Chuyện cũ rồi, thôi bỏ đi Loan...

— Như vậy có nghĩa là anh thương yêu Lý cao hơn hết phải không ?

— Phải nói sao Hương tới mới thương yêu Lý cao hơn hết.

Loan thoáng chết sui :

— Vậy nếu có dịp gặp gỡ Hương, một dịp tốt, lại trong hoàn cảnh hết sức thuận lợi, anh vẫn thích không ?

— Hoàn cảnh thuận lợi ra sao ?

— Hương gần gũi với anh, trong một căn phòng hoàn toàn kín đáo.

Đăng không thu thật nhiều :

— Loan quên là bất nhẫy Hương thì ghét tối lắm sao ?

— Thưa biết đi anh, nhưng chính ai mặt vất nết đặc biệt của lần gặp tới. Loan mới nói là thuận tiện nó cùng cho anh.

Rất đỗi mặt điều thuốc, Đăng cơn nhiều nhiều :

— Toàn tình gì Loan nên nói rõ hơn đi. Nhà không có ai. Loan có nói trắng ra, rồi mình tính.

Loan do dự vài giây, sau cuối lại thấy không cần giấu diếm Đăng hãi sẽ cần anh ta đông một cai khá quan trọng. Loan :

— Chuyện gần đi lắm, Loan đang cần một bằng chứng không đẹp sở con Hương. Tất nhiên phải dân cảnh mới có được. Rất cả thể chúng anh có phòng riêng nói mà là lúc nó không còn hay biết gì. Anh không cần đi ngại chỗ nó thà ghét anh hay không.

Đăng cố khả năng hiểu mau thấm ý Loan :

— Đúng vào lúc hai đương sự bắt đầu công chuyện lái thói nhứt trong phòng kín thì vài nhân chứng bắt thân xuất hiện phải không ?

— Không đúng người lắc. Ông ấn là nhân chứng. Loan sẽ nhờ chỉ một người thật thâu và phim cho nào đặc biệt nhất.

Đăng chớp mắt ngân ngơ :

— Cha cái kiểu đó thì đăng nào cũng hơi kẹt cho tôi một phần. Nhân chứng xuất hiện thì rùm lên, còn chụp ảnh đầy rồi cũng lên án không kém.

— Thân dân ông con trai, thiệt hại gì cho anh đâu.

— Cũng thấy ngại đó chớ. Phá diễn hình thể mình như vậy cai kỳ quá.

— Ngại thì anh có quyền giấu mặt, cũng có thể giấu luôn cái gì mà anh muốn giấu cho riêng anh nào. Có điều, anh đời hết anh phải có cử chỉ ấu yếm trong lúc con Hương không còn một mảnh áo nào che thân. Hoàn toàn cho anh lắm, có sau đâu.

Đăng gật gù :

— Nếu vậy thì được. Còn ấu yếm đúng vào lúc đó là cái chắc, tôi đâu có nhận được nữa.

Loan phân bày thêm :

— Anh biết, ở cái trò anh bảo đó, nếu Loan tung tin trong sở mấy đứa bạn trai là cần người làm như vậy, Loan chắc rằng đám cả đứa lố lạy Loan để xin được chấp thuận. Vậy tại sao Loan lại chịu đặt tôi đây mới anh, đành mất đặc quyền cho anh, anh biết không ?

— Xin chịu !

— Tại Loan không muốn ở đc lắm. Dầu sao cũng không nên làm hại đến con Hương cái cách tàn nhẫn thái quá. Loan lựa chọn anh bởi biết hơn lần nó thật thân với anh rồi, nên ngày đó nếu có thêm nữa cũng chỉ là một sự lợi lại, không tai hại gì cho nó. Với ông con trai nào khác, nhứt định nó bị ngày hơn, tệ nghiệp.

Đăng cười đồng lòa :

— Loan siết điều lắm. Vậy tôi vin hứa là chịu cho hết mình. Có điều, tôi được phép làm chủ Hương trong bao lâu ?

— ...

— Chỉ chưa kịp có gì hết thì bị tống cổ ra ● ức lắm đó.

— Đời nào anh. Đã nói đối với anh, con Hương có bị gì cũng chỉ là một sự lợi thôi, ai cấm ngăn anh lấm chi. Nhưng, để tránh lắt thái cho đăng người, anh nên thu xếp sớm, chuẩn đi trước khi nó tỉnh lại. Hơn nữa, cần giữ cho nó sạch sẽ để sau đó nó khỏi thắc mắc gì.

Đăng phân khích thả mạnh một hơi khói :

— Điều kiện nói hiện đình như vậy kể cũng được. Nhưng hoàn thành thì tôi được thưởng gì đây ?

(CÒN NỮA)

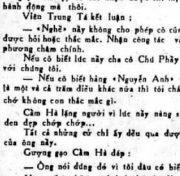

◆ XUÂN TÔNG phỏng tác

(Số 64)

CHƯƠNG III

Những xác chết tên tuổi và không tên tuổi.

Cái đầu xuống hai tay ôm hai bên trên thái dương Viên Trung Tá nói tiếp :

— Công việc của cô rất là tế nhị và trong nghề tế nhị có nghĩa là nguy hiểm vậy có chỉ nhận được chỉ thị qua điện thoại, trước khi hành động mà thôi.

Viên Trung Tá kết luận :

— «Nghề» nầy không cho phép cô cùng như tôi — bắt cứ a được hỏi hoặc nắc. Nhận công tác và làm cho hoàn tất đó là phương châm chính.

Nếu cô biết lúc nầy chưa có Chủ Phây cũng đang tích cực công tác với chúng tôi.

— Nếu cô biết hàng «Nguyễn Anh» và hàng «Hồng Minh» thì là một vẻ cả trên điều khác nữa thì tôi chắc chắn rằng cô sẽ hơn hớ chớ không con thắc mắc gì.

Cảm Hà lặng người vì lúc nầy nàng suy nghĩ lung lắm. Cặp mắt đen đợp chớp chớp...

Tài cả những vẻ chỉ ấy đều qua được sự nhận xét rất bén nhạy của ông nầy.

Giọng gọn Cảm Hà đáp :

— Ông nói đúng đó vì tôi đâu có biết gì để mà «bén hỏ»...

Nàng cố ý nhấn mạnh hai chữ ấy để trêu tức Viên Trung Tá Trưởng phòng bốn của V.N. ● Ba.Lê.

Đến lúc nầy, Cảm Hà mới mường tượng đến mặt sự thật mà bấy lâu nay, nàng không hề biết gì».

Người cầm thuốc phiện trong I cần hầm dưới nhà hàng «Can Mée Den» với tên gian manh Wong Xi... thật không bao giờ Cảm Hà lại có thể ngờ được...

Nhìn Cảm Hà Viên Trung Tá thở mạnh, rồi nói với giọng dễ dài hơn, vui tươi hơn :

— Bạ ác của cô từ lúc và đến bây giờ chắc chắn là số làm việc như điên !

Tài chắc cô đã tìm thấy một vài điểm muốn biết rồi... nên nét mặt cô phân bớt... cau có.

Cảm Hà tuy trong lòng cảm phục nhưng hệ ngoài vẫn làm lơ bỏ đẹp lắm :

— Cái biết chắt xấu của tôi nào có gì đáng mà đòi «quá khen.

Một cần hàm tuy bề mặt mà có đầy đủ tiện nghi như một vân phòng quan trọng, thì tôi thiết trường ai vô đây cũng có thể đoán ra được chủ cô gì tới.

Viên Trung Tá lúc nầy mới thật sự đi vào đề :

— Bây giờ thì cô cần phải biết rõ ràng hơn nữa. Chớ không phải chỉ đoán mò được.

— Đây là vân phòng Trung Ương của đường giây giản và phân giản điệp V.N. ● Ba Lê.

Chỉ tay lên trần cần hầm Viên Trung Tá nói Tiếp :

— Hàng «Nguyễn Anh» điều khiển về «Hoạt Động» và đặc phái các nhân viên đi các nơi công tác.

Chỉ ngay Cảm Hà Viên Trung Tá nói tiếp :

— Cô... Cô... Cô là nhân viên của đường giây nầy đã 3 năm rồi... Dĩ nhiên cô đâu có biết vì mặt là cô không có lãnh lương hai là khi đi công tác cho số cô đường giây nầy.

Đó là vì điều của đường giây nầy vậy... vì gián đoạn cô được vào cần phòng nầy tức là đầu mức đầu tiên cô phải uống chết với tổ chức bằng không thì Tổ chức cũng phải «tính toán» với... cô.

(CÒN NỮA)

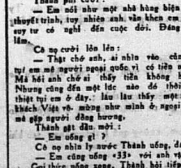

● Tiểu thuyết của DƯƠNG TRỬ LA

Số 64

8.

Thánh phủ cười :

— Em nói như một nhà hàng hiện đang thuyết trình, tuy nhiên anh vẫn khen em là có suy tư có nghĩ đến cuộc đời. Đáng khen lắm.

Cô nự cười lên :

— Thật chớ anh, ai nhìn vào, cũng nói tuy em mà người ngoại quốc vì có tiền nhiều. Mà kêu anh chồ ai thấy tiền không hơn ? Nhưng cũng đến một lúc nào đó thôi. Nói thật tại em ở đây. lâu lâu thấy một người khách Việt vô, mừng như mình ở ngoại quốc mà gặp người đồng hương.

Thánh gật đầu nói :

— Em uống gì ?

Cô nự nhìn ly nước Thánh uống, đáp :

— Em cũng uống «33» với anh vậy.

Cọi thức nồng xong, Thánh hỏi tiếp :

— Em tên gì ?

— Phụng..

— Tên hiệu hay tên thiệt ?

— Tên thiệt. Có cần hiểu tra hông ?

— Thôi, tin rồi.

Hai người nhìn nhau cười hềm hềm. Vài phút sau. Phụng nói :

— Anh đến những nơi nầy nhiều lần chưa ?

Thánh lắc đầu :

— Chưa mới lần thứ nhứt.

— Sao anh có vẻ hiểu quá vậy ?

— Thì bọc lên của bạn bè đó mà, có lẫn phiền cho em không ?

— Không, chẳng em thì phải biết chiều các anh chớ. Anh hiểu lắm, em nhẩn.

— Theo em thấy, ta nói chuyện gì với nhau hợp hơn giờ ?

— Không cần biết, nếu chưa có chuyện gì đáng nói ta cứ im lặng, im lặng như thế, nghe hơi thở của nhau.

Thánh hớp một hơi thuốc thật dài. ánh mắt thật nồng nàn. thật tha thiết, nhìn vào Phụng. Cô chiếu đôi hơi thông minh thấp, mái tóc lõa xõa xuống trán,xuống mắt... đẹp đẹp... Điều nhận xét đó nhiều của Thánh với Phụng là nàng không điểm đến một cách khéo cha quá lố như những bạn đồng nghiệp của nàng. Điều nhận xét đó gây cho Thánh một ấn tượng. cô gái nầy hào cũng phải có « một chút học vấn khá khá.. sao đi nữa vẫn hóa cũng tạo tư cách nên con người hơn của cải.

Thánh không muốn cho ý nghĩ của mình đi hoang. nên lại nhìn ra cảnh vườn. Với cặp vợ chồng đưa nhau đi đón giờ mới. vài đôi bé chạy tùng tìn bên cho mẹ, lâu cho chàng nghe nhớ đến con quá. Không biết Thuận bây giờ ở đâu, vì bé Thắng đang lớn gì... Chàng nghe nhớ vô cùng hai chiếc ngây nhỏ trong miệng con, nhớ vô cùng gương mặt lâm sầu, nhân lại... hình hình cái lỗ mũi lớn, chiếc miệng nhỏ xíu bánh ra vô tư. Điều thương nhớ đó, lâm cho Thánh nghe buồn rớt xuống mắt !

Phụng nhỏ nhẹ hỏi :

— Anh có điều gì không được vui vậy ?

Thánh buồn buồn :

— Ừa, thì cũng có chuyện buồn mới ghé đây.

Phụng đoán :

— Chuyện gia đình ?

Thánh miễn cưỡng :

— Cũ nhiều...

— Bị bà xã rầy phải không ? Sao đâu, em có thể nghe thử được không ?

— Thôi, chuyện gia đình, anh không thích kể ai biết. Anh đến đây chúng mình nói chuyện tào lao cho vui. như vậy được không ?

Phụng cười chúm mỏi :

— Em mến anh lắm. Đàn ông như vậy mới phải. Có nhiều đàng tới đây vậy thôi trút cả lo, cả đọc tâm sự hoặc nhiều vẻ vụ nhỏ cho lại em nghe. Ngôn thầy mà đi. vào phải chiều..

Thánh lại im lặng. Chàng tiếp tục uống đến chai «33» thứ tư và đã ngà chuẩn chưng. Phụng nói :

— Không lẽ anh ít rượu sao ?

— Ừa. tại tôi chiều đến giờ anh không có ăn gì cả. Anh cho phép em gọi thức ăn cho anh nhé !

Thánh gật đầu. Như một người vy đầm đang. Phụng xem thực đơn rồi gọi món ăn cho Thánh... Trước hết là một món «rượu». rồi mới đến món nóng. Thánh lại một lần nữa nên Phụng ở tài chọn thức ăn.

Buổi ăn xong. Thánh ngồi mình say quá chớn. Phụng hỏi :

— Anh có thể lái xe về nhà được không ?

Thánh đứng lên. trợn mắt :

— Được chớ sao không ? Em khỉ anh hả..

Nhưng vừa thốt hết câu thì chàng đã lảo đảo té xuống ghế.. May nhờ cô Phụng đỡ, không chắc chàng phải «ha thở». Cô chiêu đãi lắm.

— Lên xe anh về ? Để em lấy đồ cho anh uống đã rượu, anh bằng lòng không ?

— Đừng có lém xấu anh. Anh sẽ ra xe về cho em coi.

— Khờ quá, em biết là anh không đi về được, mà anh lại không nghe em ! Thôi như vậy, để em đưa anh về.

Thánh nhướng mắt :

— Em biết lái xe ?

— Tự nhiên em có xe. Để em mang xe của em vào gửi trong nhà xe bà chủ. và đưa anh về bằng xe anh.

Thánh gật đầu :

— Hay, ý kiến hay lắm !

Vài phút sau, hai người ngồi trên xe của Thánh và Phụng lái. Thánh hết ngửa ngon một lát, bằng hỏi :

— Phụng, em khinh anh không ?

Phụng lắc đầu :

— Không bao giờ !

— Vậy mà vợ em anh lại khinh anh. vợ anh nó bỏ anh, ăn con đi đâu mất. Anh tìm kiếm mà không gặp.

— Như vậy đau phải là chỉ khinh anh, cũng không phải là bỏ anh. Chỉ làm nông anh đó, anh càng tìm nó ai chỉ vẽ đi.

Thánh gục gặt đầu :

— Em nói có lý, mà không được.

— Sao lại không được ?

(Còn nữa)

Hiệp Khách Hành

(HÒM NAY XEM TRANG 2)

BÁC SĨ THƯỜNG TRỰC
(Tối thứ năm 17-11-1966 từ 19 giờ đến 6 giờ sáng thứ sáu (Trừ thứ năm 17-11-1966 từ 13 giờ đến 14 giờ 30 CHOLON
B.S. Lê Ngọc Diệp 270, Minh Mạng SAIGON
B.S. Lê văn Triết 25, Phát Diệm SAIGON
B.S. Trịnh Ngọc Chuyên 398-A, Lê văn Duyệt, Hòa Hưng SAIGON

Ý KIẾN CHÚNG TÔI

(TIẾP THEO TRANG 1)

chỉ thực hiện « đàn chủ một chiều », bởi lẽ Hội Thông tin lúc ấy và Cảnh sát chạy tịch thâu bảo bỏ hơi tai ! Khánh cho đào « trân sẽ », lăm nhân dân Đô thành xôn xao, thì chúng tôi chứng minh trên bảo rằng cộng sản không thể nào đội bom Saigon nổ đâu, lúm Khánh tức lộn ruột !

Đến chúng một số nhà sư Viện Hóa đạo—lúc bấy giờ mạnh nhứt tại đây — cho tay sai biểu tình rầm rộ, vô cớ đòi lật đổ Hương, thì « Văn Hội Mới » chúng tôi lại đứng lên thảo luận thẳng với các tăng sĩ phá rối !

Nếu lúc ấy chúng tôi hăn theo thì đâu đến nỗi thất nghiệp gần hai năm, tiền tấn cơ sở.

Nhưng chúng nào vẫn tốt nấy ! Phật giáo chúng nhứt lại gặp lúc suy vi. Nhiều kẻ đã tăng bốc các tăng sĩ, nhiều kẻ đã thăn thinh hóa họ, trở lại cũng kích và bươi xấu thì chúng tôi chẳng những không tiếp tay mà lại sẵn sàng góp công xây dựng giáo hội trở lại.

Vẫn đề trường Pháp sôi nổi, gần hết những đoàn thể hoặc cá nhân lên tiếng đòi đóng cửa trường Pháp. Chúng tôi, những kẻ « chíri Tây» khi Tây còn làm bà chủ xứ nước, lại chủ trương chẳng những đề Pháp mở trường, mà còn tin thành sự mở trường của bất cứ quốc gia nào có được một ngôn ngữ gần như quốc tế, miễn là những trường ấy không xâm phạm chủ quyền V.N !

Chúng tôi cũng biết rằng cái cũ tốt « phải sự bất phù thịnh », cương quyết đứng về phía chánh nghĩa đâu phải đi ngược với những trào lưu ra mặt thì mình phải chịu nghèo khổ và cô khi thiệt hại nặng nề, nhưng không thể nào chúng tôi làm bầm, lả chạy theo trào lưu vô lý, thiếu chánh nghĩa được !

Ông Tường bảo rằng kẻ « ăn cỏ » là kẻ thiếu vốn. Thật ra có 2 loại « ăn cỏ » ! Loại thiếu vốn và loại... « điểm cỏ bạc », có vốn và vẫn chơi lối cơm gạo, lựa tự bài nào tốt mà hùn hạp, « ăn cỏ ». Người ta đồn rằng ông Tường vốn lớn thật, nhưng gần đây, ông cũng toan « ăn cỏ », nhưng tự bài ông chọn chỉ tốt có mấy cây rồi sụm luôn, thành thử ông không dám bỏ tiền. Chúng tôi vốn chẳng bao nhiêu, không đủ ngồi sòng lớn. Nhưng mỗi lần đụng độ là trút túi mà chơi, trí đâu thì tới.

Quả thật chúng tôi còn cũ lắm hơn ông Tường nhiều. Loại « cũ lắm lừa » !

*Những cái « cũ lắm... lừa » đó, có khác học giả Hồ-hữu Tường, nhưng chúng tôi tự cảm thấy « thông cảm » với lối ngũ sòng « đánh bạc » do chính tiền của mình chứ không « ăn cỏ » hoặc đề cho người khác « ăn cỏ », như ông Tường đã viết « tâm sự » của mình trên mặt báo « **Hòa Bình** ».*

Tuy nhiên, chuyện đời, nói và làm thường thường là hai việc khác nhau.

CHUYỆN MỖI NGÀY

(TIẾP THEO TRANG 1)

• *Nghề bán... « thịt tươi »*

Trong khi cái món... mãi dâm được Hội Bảo vệ Nhơn phẩm và quyền lợi phụ nữ thọc tay « quậy » lên cho mất mặt thiên hạ tại Trường Quốc Gia Âm Nhạc, nơi « thy thiết kèn, đờn tranh và xuống... 6 cầu mũi rẹo, thì có hai cái tin của xứ người «quánh» tới xứ mình thực nóng đỏ... nghe chơi.

Tin Bảng Cáo cho biết rằng. 12 cô gái bị ép buộc mãn nghề bán... « thịt tươi», vớp nóng hoặc vớp lạnh cũng được. **do 6 tên** ma cô và tù bà.

Như vậy là vẫn mang ma cô, tú bà, hai tay nâu hai cô để « nộp thịt » cho khách tìm hoa.

Đông hơn nữa là trong những lúc... xã hội, không bán « thịt tươi », thì ma cô và tú bà lại... nhốt 12 cô trong chuồng khóa kín lại, y như những cái nhốt... heo bên Chánh Hưng, chờ giờ các tay « đồ tể » ... thọc huyết.

Mấu lần « đúp » thì các cô nàng được chuyển đồ ăn qua các lỗ bỏng (ẩn cửa. Cái màn ăn nầy lại giống kiểu... hầm bí mật P.42 bồi trào ông Diệm trong... Sở Thú.

Sau một thời gian bị ép bán « thịt tươi » muốn tan tành xí quách thập nhị cô nàng nầy đã được Cảnh sát giải thoát.

Rồi người tin khác từ xứ Hoa Anh Đào đưa lại cho biết nhà cầm quyền vừa tiêm cô S tên tính nghề là... xuất cảng những cây « thịt tươi » sang Okinawa đề mãn... nữ nô và trò thoát y.

Nhóm nầy khéo lựa chọn 1 cái tên nghe rất kêu cho tổ chức : xuất phẩm Okinawa. Xin đừng lộn với xuất phẩm Okinawa... teo chim đang bành trướng.

Tính chung tổ chức nầy chỉ mới xuất cảng *so sơ đệ* 250 cô gái tơ, trên dưới 15 cái xuân xanh thôi.

Thì ra cái mẽn... bán « thịt tươi » nầy. chỗ nào cũng như chỗ nào, y hệt như nhau tề lớp đa đến thứ thịt hay cực mở, kì cả mùi... thịt.

Cô khác chăng là ở chỗ... nghệ thuật bán... thịt tươi, ở chỗ hiết hay không biết cách mời mọc khách hàng, hoặc gái khéo hay không khéo chưng bày món... hàng.

Hoặc chăng các cây... thịt tươi ?

Cô điều, cớ nghề mãi các nhà đạo đức gắt sức mình đến vô mồm và mẽn... « thịt tươi » nầy cũng chán phèo. Chỉ bảng. nếu có ngon thì các nhà đạo đức ấy đồng ra rồ chúc một cuộc hội thảo của các cây... thịt tươi, chắc chắn sẽ xác thực và được hoan nghênh là hợp.

Tới chưng đó, chống hay không chống, tập trung hay không tập trung sẽ... ngã ngũ ngay. (tức là ngã quẹo và ngũ khỏ)...

Bố - Cáo

Ngày **23-11.66** đúng **8** giờ **30** sáng, tại **229 đường Tự Do SAIGON.**

Sẽ bán đấu giá Công-khai : 2802g 61 vàng—8 bưu kiện—49 xe gồm các loại đi bộ, kéo và xe tải.

CƯỚC CHÚ : Phải trả tiền mặt—Không bảo đảm—Thêm sở phí phụ trội.

XEM : Hai Tự **Trước bụ 2 Saigon**

TRƯỞNG TY TRƯỚC-BẠ 2 — SAIGON —

CÁO THỊ GỌI THẦU

MỤC ĐÍCH : Giao công tác Nhà Tiếp Thực tại Nha Khai-thác Công-ty Việt Nam Hàng-Không ở Tân Sơn Nhứt Giá phỏng định xây cất 4,000.000$.

THỜI HẠN NỘP ĐƠN DỰ THẦU : Từ nay cho đến 30-11-1966.

NGÀY VÀ NƠI MỞ THẦU : Ngày 2-12-1966 hồi 9 giờ tại trụ sở Công-Ty Việt-Nam Hàng-Không,

ĐIỀU KIỆN DỰ THẦU VÀ HỒ SƠ CÔNG TÁC :

Tham khảo tại Trụ sở Công-ty Việt-Nam Hàng-Không (Sở Hành-chánh) 116 Nguyễn-Huệ Saigon, trong giờ làm việc, từ nay cho đến hết ngày 29-11-66,

Công-Ty Hàng-Không Việt-Nam

Lễ thả cá nuôi ao

THÍ ĐIỂM tại Lái Thiêu

BÌNH DƯƠNG — Lúc 9 giờ sáng 15-11-66, Ty Ngư Nghiệp Bình Dương đã tổ chức một buổi lễ thả cá nuôi ao, thí điểm tại ấp Hưng Lộc xã Hưng Định quận Lái Thiêu và đặt dưới quyền chủ tọa của Thiếu Tá quận trưởng Lái Thiêu, đại diện Trung Tá Tỉnh Trưởng.

Sau các phần nghi lễ khai mạc và cảm tưởng của đại diện nông ngư dân, Thiếu Tá Quận Trưởng và ông chủ Tịch Hội Đồng Tỉnh Bình Dương tức bốn bào Chủ Nhiệm đã thả cá trong trung xuống ao.

Buổi lễ kết thúc bằng một tiệc rượu với loại cá giống (cá lóc) trong một bầu không khí hân hoan.

TIẾP THEO B TRANG 1

đã không bỏ lên tiếng. Nhưng vào giờ phút trao tặng kỷ niệm của Đại hội, đại biểu Nga sô đã lên tiếng thắc mắc về lý do Đại hội đã không tìm cách chấm dứt cuộc chiến tranh tại Việt Nam, trong khi thảo luận về nền hòa bình thế giới.

Thượng Tọa Tâm Châu cho biết đã cố gắng sự Nguyên cao Thanh lên điện đàn trả lời đại biểu Nga và rằng ,«chiến tranh tại Việt Nam cho kẻ đối chính vì Cộng sản chủ tiếp tục xâm lăng. Nếu ngày nào Cộng sản ngưng xâm lăng thì Việt Nam sẽ có Hòa Bình ngay».

TIẾP THEO D TRANG 1

mới dập tắt được ngọn lửa. Đã có 11 căn nhà vách ván lợp tôn bị thiêu rụi. 1 em bé trai 5 tuổi bị chết cháy. 1 thiếu phụ 4 xét gặc nghe lửa cháy đến nhà mình sự nhảy xuống đất bị gãy chân và 2 người khác chưa lôn bị phỏng.

Theo cuộc điều tra sơ khởi được biết nguyên nhân tại nhà ông Vương làm tài xế cho Mỹ nên ông có nhiều súng trong nhà. Vào giờ nói trên, 1 em bé trai con ông lấy súng đốt chơi gây hỏa hoạn cả xóm và em nầy trong lúc lửa cháy sáng, em chạy ngay vào bếp lấy chết cháy.

Nhân viên trách Gia Định đang tiến hành cuộc điều tra.

Chuyện cải lương

(Tiếp theo trang 2)

Trước hết là đoàn «Trăng Mùa Thu» với vở «Bóng Người Đi» và tử thư Sáu tuần rồi, đoàn « Kim Cương» với vở mới «Người Nhận Trăng» Chúng tôi có quen với cô hiệu bán may Télévision thì được biết chương trình truyền hình tưởng Cải lương qua các đoàn hát đã giúp cho họ bán thật chạy loại mây nầy.

Và giá cao vọt lên theo sự khan hiếm sai biệt giá chánh thức từ 300 đồng đến 700 đồng mỗi máy tùy theo cỡ nhỏ lớn và hiện tốt xấu.

Sự kiện xảy đăng mừng hay đăng lo ngại của những ông bà bán ginh hát ?

Kả lời 30 ngân, người trần nữa

Chủ nhơn giàu Đoàn Kim Chương 13 xuất hát tại rạp Quốc Thanh là Ông Lục bảo tin với chúng tôi, là ông đã lời được trên 30 ngân đồng, sau khi đã dám bỏ ra một số chi phí chung tiền rạp thuế và quảng cáo 1 triệu 105 ngân. Như vậy là tăng số thu của 13 xuất hát đã lên đến 1 triệu 140 ngân (trung bình 107 mỗi xuất). Riêng 5 xuất trong tuần đầu đã lời hơn 100 ngân. tuần thứ nhì lỗ trở lại 70 ngân và cuối cùng chín lời có 30 ngân. Riêng cô Bảy « phế ra » lời trên nửa triệu đồng !

Giới Thiệu

Chúng tôi vừa nhận được quyển Thượng tiêu thuyết gồm đúng « Z-33 CHÔNG TIA SÁNG GIẾT NGƯỜI » của KHÁNH KIM do TRÍ xuất bản sách dầy 256 trang Xin ân cần giới thiệu cùng bạn đọc

THÁI-DƯƠNG

HÃNG LỊCH ĐỒNG - NAI

29 Tự Do Thâu — SAIGON
Điện thoại : 20.678
(Những cửa Đông chợ Bến Thành)
Chuyên sản xuất đủ loại lịch : trên tường Mẹ và treo — Lịch thiếc—Lịch bỏ túi—Agenda—Lịch Bloc để bàn — Lịch 6 số phòng cảnh Việt Nam và Ngoại quốc in Offset—In lụa (Serigraphie)- Nhiều kiểu rất mới lạ.
BÁN SỈ — BÁN LẺ

IN TẠI NHÀ IN RIÊNG BÁO BÌNH MINH
173, Phạm ngũ Lão, Saigon
N.Đ. 6BTT-BC, 12-11-63
QUẢN LÝ :
Nguyễn phước Thạnh

bình minh
CƠ QUAN ĐẤU TRANH CỦA NHÂN DÂN MIỀN NAM

Kết Quả Xổ Số K.T.

(LOẠI 11C, CC, CCC, xổ ngày 15-11.66)

TRÚNG 200$ 56
TRÚNG 1.000$ 967
TRÚNG 2.000$ 264
TRÚNG 10.000$ 4.939 4.858
TRÚNG 20.000đ, các vé có số sau đây :
81.908 — 26.775 — 63.906
46.636 — 64.237 — 31.124
TRÚNG 100.000đ, các vé có số sau đây :
241.531 — 958.178 — 947.471
275.406 — 588.901
TRÚNG 200.000$ các vé có số sau đây :
368.088 — 758.526 — 284.531
414.419 — 180.405

Trúng hai triệu đồng số độc đắc :
271.850

TIẾP THEO S TRANG 1

sự và kinh tế cho Bắc Việt khoảng 1 tỷ Mỹ kim thay vì 500 triệu Mỹ kim như các con số được công bố trước đây.

Tạp chí « Newsweek », trong mục « The Periscope » thuật theo các nguồn tin thân báo Tây phương cho biết là cuộc hiệu quyết đã thảo được sự tán thành của đa số các quốc gia Cộng, nhưng Nga sô từ chối sự việc trên.

Tạp chí trên cũng tường thuật khối tính trang « bất động » thường lệ trong chánh sách đối ngoại kể từ Kruschev bị hạ hồi tháng Mười 1964 chính phủ Nga muốn nới lại cách đề đặt cuộc đàm thoại với Luân Đôn và Hoa thịnh Đốn.

Mà Nga từng cho là vô ích và nguy hiểm nhưn là vì chiến cuộc Việt Nam và vì vấn đề nguyên tử Tây Đức.

Đây là sự suy diễn của giới hữu quyền Anh về việc Kosygutine nhận lời mời từ Ian Smith của Thủ tướng Wil son chánh thức qua viếng Anh.

Các nhà lãnh đạo Nga có vẻ sẵn sàng thảo luận với Anh về vấn đề Việt Nam. Tuy mới đây cho bác bỏ mọi khả năng can thiệp với Hà nội ông Andrei Gromyko cho ông Brown biết rõ rằng Nga có một ảnh hưởng nào đó tại thủ đô Bắc Việt.

Tin loan bảo cuộc thăm viếng của Kosygutine có thể cho thấy Nga sẵn sàng thảo cơ hội nay để

TIẾP THEO Y TRANG 1

ghe chân số HF 4177, và HF 6276 chuyên gần 1,000 kiện hàng từ trên tàu Nara đưa xuống ghe, để cập bến, nhưng lúc xuống hàng lại dư ra 72 kiện hàng, đó các loại mác tiền. Giá trị hàng 72 kiện hàng thêu nầy nói nhiều triệu bạc. 2 chủ ghe và 2 người làm công bị bắt vì bốt, được biết tên là Trần văn Ngọc 56 tuổi, Đặng văn Tư 57 tuổi, Lai Nghĩa 40 tuổi, Nguyễn phước Hùng 17 tuổi Sáng 15-11 cả 4 người bị giải tha.

Một thành phần...

(Tiếp theo trang 2)

Nhưng đó sao, chúng ta không nghe dư luận của người xem, thử nhứt dư luận ký thuật về số đông, để xét ! lại việc làm của mình có đáp ứng đúng với nhu cầu và đòi hỏi hợp lý hợp tình của khán giả hay không

Hát cho ai xem ?

Viết cho ai đọc ?

Hãn nhiên không phải cho mình và lũ bạn bè mình rồi, mà là cho khán giả, đọc giả. Ở đây chúng lối không lộn lộn «oiành Nam chánh» cũng tôi phát thanh lại những lời phê bình của khán giả «Ánh Chiều Dương» mà vì thương anh Năm nên chúng tôi lên lời trong các báng ghế qua nhiều đêm tin thượng hạng xuống bình dân để nghe tiếng nói của khán giả.

Tiếng nói ở đó và trong giờ phát đề mới phân ánh trung thực nhận định về giá trị của đoàn và đúng theo chiều hướng đòi hỏi hợp lý của khán giả, nhưng người trực tiếp nuôi sống đoàn.

KỲ TỚI : Những điều bất lợi khi diễn tuồng cũ

Cảm Tạ

Chúng tôi chân thành cảm tạ :
— Quý Ông, Bà, Cô, Bác, và thân hằng quyến thuộc đã đến viếng, chia buồn, và đưa linh cữu : Em, Chồng, Cha, Chú, Chúng tôi là

LA-VIÉT (nhà giấy Lê-Văn)

Đã mệnh chung ngày 8-11-1969, hưởng thọ 53 tuổi, đến nơi an nghỉ cuối cùng.

Trong lúc tang gia bối rối có điều chi sơ xuất xin quý vị niệm tình thứ thiệt.

Tang Gia Đồng Bái Tạ,
Anh : LÂM-MỘC-THỦY Vợ và các con.
Vợ : LÂM-THỊ-LÂU và các con

SANH LỢI
Quý vị cần chất H nên muốn được sanh lợi hằng tháng có bảo đảm gấp 3 số vốn
Xin đọc Mỹ KIM, 8 Ngô tùng Châu Saigon — Đ.T : 23.989

TIẾP THEO H TRANG 1

ác trại cải sinh hành khất và nuôi dưỡng bình chủ đã không có đầy đủ phương tiện vật chất để thoả mãn nhu cầu của các trại sinh hoặc một số cán bộ nào đã trong các trong tâm đã không khéo léo trong việc đối xử với các trại sinh nên lần bỏi họ tìm cách tiôn khỏi trại quay trở về tiếp tục nghề hành khất.

TIẾP THEO H TRANG 1

hẹn tối chiều ngày 14-11 số dưu 2.000đ. trả nước.

Đồng ý hẹn, anh Ngành liền bảo tin cho nhà chức trách đề ghi số bạc trước, kể lẽ mặt vào tối nơi lấy số bạc bồ tôi, thì bị nhân viên cảnh sát bắt được quả tang. Điều vẽ bớt, khai tên là Lê văn Lê 34 tuổi, kiểm soát viên Tỷ vệ sinh Đô thành, nhà ở hẻm 429 đường Trương sinh Giêng. Ông nầy bị cảu lưu để lập biên bản giải tòa.

TIẾP THEO X TRANG 1

ĐIỀU 3 : Nhiệm kỳ của Hội đồng Nhân Dân sẽ được ấn định là ba năm. Các hội viên có thể được tái cử.

Cuộc thảo luận của Hội đồng Nhân dân chiều 15-11 có lái 40 hội viên tham dự và đặt dưới quyền chủ tọa của lượt sư Nguyên và Lộc Thượng trình viên của đề tài thảo luận trong phiên họp là ông Lâm Ngọc Thạch Ủy viên Ủy ban chính trị Hội đồng Dân Quân.

TIẾP THEO Q TRANG 1

• Tôi không thể chấp nhận những lời kết án giả dối và xuyên tạc khi cho rằng Quốc gia tôi thực hiện một cuộc chiến tranh vì trăng và bảo bọc

Ông Cutorday của Hoàng Gia Lợi đã tuyên bố rằng việc xử dụng hơi nay có thể tương đối không có hại đối với người lớn và người khỏe mạnh. song theo bản thống kê của « Mặt Trận Giải Phóng Quốc Gia » (Việt Cộng) cho thấy hơi ngạt đã có hậu quả tàn phá có hại cho người lớn, người bị bịnh và phụ nữ có thai.

Tuy nhiên, ông Foster trả lời : « Khi VC trú ẩn trong một làng và xử dụng các đàn làng và tội làm bia đỡ đạn khiến cho bao đàn làng bị thương vì ứng trường và ứng tự động. Trong trường hợp như vậy, hơi ngạt là một thứ vũ khí nhân đạo nhất ».

Đề cập tới vấn đề các phi cơ chở bom nguyên tử và khinh khí, ông Foster cho hay các phi cơ đó đã được kiểm soát chặt chẽ.

SAIGON (VTX).— Khoảng 14 giờ chiều hôm qua, hai chiến binh John R. Craig và Hammer của Hải Quân Hoa Kỳ trong khi đang tuần tiễu trong hải phận quốc tế cách Đồng Hới 40 cây số về phía Bắc Đông Bắc thì bị pháo đội duyên hải Bắc Việt nhắm bắn.

Nguồn tin Quân sự Mỹ nói rằng hai chiến binh đã liên điều động để tránh đạn pháo của địch và nhờ vào những chiến đấu cơ đến oanh tạc những vị trí địch trên bờ. Thêm thủ đoàn của hai chiến binh phải nhận các nhiều tiếng nổ phụ đề đội từ trên bờ phát ra và nhiều cột khói bốc lên cao 300 thước.

SAIGON (VTX).— Một đại đội thuộc Sư đoàn 1 Bộ binh Hoa Kỳ sáng 15-4 đã tìm thấy một nơi chôn đầu hai tên thiếu và 40 cuốn tùng 200 đồng cụ của Việt Cộng cách Châu thành Tây Ninh 23 Tây số về phía Đông.

Ngoài ra nằm trong khuôn khổ hành quân Attleboro, hàm qua binh sĩ Sư đoàn 25 Bộ binh Hoa kỳ cho biết thêm 20 tấn gạo và một mớ tay lẻ khi bị mất chôn giấu quân tiền thành trong vùng rừng rậm thuộc chiến khu C

TIẾP THEO A TRANG 1

không là B.52 lại đến đội bom 1 cân từ của VC ở gần biên giới nước Cambodge sẩm trong tỉnh Tây Ninh như vậy, đây là lần đội bom liên tiếp trong 6 ngày liền của các oanh tạc cơ chiến lượt B.52 xuất phát từ căn cứ Guam.

Một số quân ước khoảng 30 ngàn binh sĩ Hoa kỳ tức là số quân được mỗi là lớn nhất từ trước đến nay trong chiến tranh VN, đã tập trung trong vùng rừng rú thuộc Tây Ninh tại các vùng đồn điền cao su và rừng tạm, nơi đây trong tuần qua các binh sĩ nầy đã đụng độ với Sư đoàn 3 VC và 1 trung đoàn quân chính qui BV.

Trước đây, trong một cuộc hành quân Attleboro, các lực lượng Hoa kỳ đã ha được 99 địch, tịch thu được một số lớn súc vũ khí đạn dược, gần 23 ngàn lạng đạn, 500 gói mìn Claymore, 228 vũ khí và 1.488 tấn lương.

Đồng thời, vào khoảng buổi trưa ngày 15-11, các oanh tạc cơ B. 52 đã tăng đã tới đội bom vùng căn cứ lương thực của Cộng sản ở 61 cs Đông Bắc Qui Nhơn.

Sổ Tay

(TIẾP THEO TRANG 1)

khuôn khổ «chương trình thực phẩm phụng sự hòa bình» cho năm 1967. Nói thẳng ra, là sự tiếp tế gạo cho miền Nam V.N. vào năm tới.

Hiểu như vậy, chúng ta mới thấy những mâu thuẫn và những khía cạnh đặc biệt của chiến tranh. Vì sự đối kỳ một triệu tấn gạo tịch thu của V.C. trong khi nhân dân ta thiếu gạo ăn là một khía cạnh rất đặc biệt của chiến tranh Việt Nam. Mặt khác, bị mất cả triệu tấn gạo trong các cuộc hành quân, Việt Cộng chỉ «bu... ăn cỏ đã đành giấc.

Ôi... chiến tranh !

Vừa rồi, các báo Âu Mỹ đăng một tin liên hệ đến chiến tranh Việt Nam, gây nhiều xôn đông trong dư luận « một thiếu phụ Hoa kỳ mất hai ông chồng liên tiếp tại chiến trường Việt Nam ». Tin nói rõ rằng, kể từ năm 10-11-66, bà Bernard Kistler ba sanh một con trai tại bào sanh viện Meadville thuộc tiểu bang Pennsylvanie (Hoa kỳ). Ngày hôm sau, thứ sáu 11-11-66 bà được tin chồng là Trung úy Bernard Kistler vừa... tử trận tại Việt Nam hôm thứ Ba 8-11-1966.

Người ta được, hồi tháng chạp năm 1962, bà Bernard lấy người chồng đầu tiên là Trung úy William Reach vừa ra Trường Quân sự West-Point. Đến ngày 11-5-65, anh nầy tử trận tại Việt Nam. Bây tháng sau, góa phụ trẻ ấy lấm lại cuộc đời với Trung úy Bernard Kistler nhâm ngày 4-8.1965. Ấn ở được ít lâu và sau khi bà Bernard mang thai thì chồng bà Trung úy Bernard Kistler sang chiến đấu tại Việt Nam.

Kể ngày 8-11-1966, ông nầy tử trận. Có người nghĩ rằng, đã ăn ít một thiếu phụ trước sau có hai người chồng và cả hai đều tử trận tại V.N. Chánh Phủ Hoa Kỳ sẽ an thưởng góa phụ Bernard Kistler... một Huy chương.

Nếu đúng vậy thì có biết bao nhiêu thiếu phụ V.N. biết bao nhiêu gia đình người Việt của xứng đáng hơn góa phụ Hoa Kỳ Bernard Kistler đề được an thưởng Huy chương. Nhưng, người V.N. không hàm muốn Huy Chương, chỉ tha thiết Hòa bình. Tự do. Độc lập.

VIỆT-NAM CỘNG-HÒA
TỈNH GIA-ĐỊNH
TY TÀI-CHÁNH
oOo

SỐ : 17915/TCDU4

LỜI RAO ĐẤU-GIÁ

(KỲ THỨ HAI)

Sẽ mở cuộc đấu giá cho mướn trạm năm 1967, hoa chi Chợ, Bến Xe. Là Thịt và Bến Đò trong Tỉnh Gia Định theo ngày, giờ ấn định mỗi nơi như dưới đây :

Ngày, giờ mở cuộc đấu giá	XÃ	HOA CHI	Giá ấn định đem ra đấu	
			Chợ và bến xe	Lò thịt
QUẬN NHÀ-BÈ				
	— Phú-Xuân-Hội	: Phú-Xuân	: —	: 103.000$
	— Tân-Thuận-Đông	: Tân-Thuận	: —	: 196.000$
	— Tân-Qui-Đông	: Tân-Qui	: —	: 95.500$
QUẬN BÌNH-CHÁNH				
	— Bình-Chánh	: Bình-Chánh	: —	: 67.000$
	— Tân-Túc	: Chợ Đệm	: 77,900$	: —
	— Qui-Đức	: Ông Thìn	: 58.200$	: —
	— Bình-Trị-Đông	: Bình-Trị-Đông	: —	: 210.000$
QUẬN HỐC-MÔN				
THỨ TƯ 23-11-1966 đúng 9 giờ sáng	— Tân-Thới-Nhì	: Hốc-Môn	: 1.573.000$	: —
	— Tân-Thới-Nhì	: Nam-Hưng	: 83.600$	: —
	— Tân-Thới-Nhứt	: Bà-Điểm	: 806.000$	: 173.000$
	— Đông-Hưng-Tân	: Chợ Cầu	: —	: 112.000$
	— Trung-Mỹ-Tây	: Trung-Chánh	: —	: 187.000$
QUẬN TÂN-BÌNH				
	— Phú-Nhuận	: Phú-Nhuận	: —	: 1.370.000$
	— Tân-Sơn-Hòa	: Ông Tạ	: 1.070.000$	: 1.007.000$
	— Phú-Thọ-Hòa	: Phú-Thọ	: —	: 571.000$
	— Tân-Sơn-Nhì	: Bà-Quẹo	: 312.000$	: —
QUẬN GÒ-VẤP				
THỨ BẢM 24-11-1966 đúng 9 giờ sáng	— Bình-Hòa	: Bà-Chiểu	: —	: 1.250.000$
	— Thạnh-Mỹ-Tây	: Thị-Nghè	: —	: 466.000$
	— An-Nhơn	: Xóm Mới	: 277.500$	: —
	— Thông-Tây-Hội	: Thông-Tây	: 211.000$	: —
	— Bến đò Bình-Quới Tây sang Thủ Đức		: 55.000$00	

— Ký quỹ tạm : 1/12 giá ấn định
— Ký quỹ thiệt thọ : 1/6 giá đấu trọn năm
— Nơi mở cuộc đấu giá : Tòa Hành Chánh Tỉnh Gia Định
— Nơi xem Điều kiện sách : (Phòng Tài Chánh)

Điều kiện dự cuộc đấu thầu :

a) Những người muốn dự thầu phải nộp đơn tại Tòa Tỉnh Trưởng Gia Định 2 ngày trước khi mở cuộc đấu giá.
b) Những người dự thầu và những người bảo lãnh phải có giấy của cơ quan hành chánh chứng thật có gia viên, điền sản không bị sai áp là vị giả từ món một ;
c) Nếu người dự thầu vắng mặt và cho người đại diện thay thế phải có giấy ủy quyền hợp pháp ;
d) Người được cấp giấy phép dự thầu phải xuất tính biên lai tiền ký quỹ tạm do Tỷ Ngân Khố Gia Định cấp trước giờ đấu giá. Ủy Ban đấu giá không nhận ký quỹ bằng tiền mặt tại chỗ.

Hồ sơ dự thầu hợp lệ gồm có :

1) Đơn xin phép dự thầu (có chữ ký của 2 người bảo lãnh).
2) Tờ chứng nhận có hàng sản không bị sai áp và trị giá từ món một của nhà thầu do chánh quyền sở tại cấp ;
3) Tờ bảo lãnh của 2 người có hàng sản đề bảo đảm việc trung thầu ;
4) Tờ chứng nhận có hàng sản không bị sai áp và trị giá từ món một của 2 người bảo đảm do chánh quyền sở tại cấp phát ;
5) Giấy chứng nhận có gia nhập Quỹ Bù Trừ Việt Nam, không quá 1 tháng (nộp sau khi trúng thầu với biên lai tiền ký quỹ thiệt thọ)
6) Giấy chứng nhận tốt, nếu có ;
7) Giấy của chủng cho phép và hoàn toàn chịu trách nhiệm nếu người dự thầu là đàn bà có chồng.

GIA-ĐỊNH, ngày 14 Tháng 11 năm 1966
TỈNH TRƯỞNG
Y.SĨ THIỀU-TÁ BÙI THẾ-CẦU

Chúc Mừng

Ngày 19-11-1966 Anh chị Lê văn Nếp Đông Y sĩ Bình Dương sẽ làm lễ Vu Quy cho Trưởng Nữ Ái

LÊ-THỊ OANH-YẾN

đẹp duyên cùng cậu

ĐÀO-CÔNG-TRỰC

Trưởng Nam của Ông. Bà. ĐÀO-VĂN-NHÂN, Bảng (Bình Dương)

Chúc mừng hai họ được Dâu hiền Rể quý và đôi Tân Lang. Tân Giai nhân trăm năm hạnh phúc.

— TRỊNH-VĂN-TIẾNG
— TẠ-NGỌC-TƯỜNG
— PHẠM-VĂN-BÚI
— PHAN-VĂN-LAI
— LƯƠNG-ĐỊNH-NHỜ